

Den Europæiske Unions Tidende

L 155

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

22. juni 2010

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

2010/343/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 3. juni 2010 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav 1
- Aftale om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav 3
- Aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om midlertidig anvendelse af aftalen om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav 10

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) nr. 541/2010 af 3. juni 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 1104/2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) 19
- ★ Rådets forordning (EU) nr. 542/2010 af 3. juni 2010 om ændring af afgørelse 2008/839/RIA om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) 23

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 543/2010 af 21. juni 2010 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Aceite Campo de Montiel (BOB))** 27

Kommissionens forordning (EU) nr. 544/2010 af 21. juni 2010 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 29

Kommissionens forordning (EU) nr. 545/2010 af 21. juni 2010 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 877/2009 for produktionsåret 2009/10 31

AFGØRELSE

2010/344/FUSP:

- ★ **Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse BiH/16/2010 af 15. juni 2010 om udnævnelse af chefen for EU-kommandoelementet i Napoli for Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina** 33

2010/345/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 8. juni 2010 om ændring af beslutning 2007/589/EF for så vidt angår tilføjelse af retningslinjer for overvågning og rapportering af udledninger af drivhusgas fra opsamling, transport og geologisk lagring af kuldioxid (meddelt under nummer K(2010) 3310) ⁽¹⁾** 34

2010/346/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 18. juni 2010 om beskyttelsesforanstaltninger over for equin infektiøs anæmi i Rumænien (meddelt under nummer K(2010) 3767) ⁽¹⁾**..... 48

2010/347/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 19. juni 2010 om ændring af beslutning 2004/388/EF om et dokument vedrørende overførsel af eksplosivstoffer inden for Fællesskabet (meddelt under nummer K(2010) 3666) ⁽¹⁾**..... 54

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 3. juni 2010

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav

(2010/343/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er Unionens mål at etablere rammeaftaler for fiskeri-samarbejde med tredjeparter for at sikre bevarelse og bæredygtig forvaltning af arter af fælles interesse og adgang for EU-fiskerfartøjer til tredjelandes havne med henblik på omladninger og landinger og til logistiske formål.
- (2) Den 4. april 2008 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger med Republikken Chile om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav. Forhandlingerne blev afsluttet med succes med paraf-eringen af den aftale om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav, der blev vedtaget den 15.-16. oktober 2008 i Bruxelles som ændret ved i) det detaljerede bilag I til aftalen, som der blev opnået enighed om på det bilaterale tekniske møde den 5.-6. oktober 2009 i New York, ii) Chiles verbalnote af 23. november 2009 om udpegning af de chilenske havne Arica, Antofagasta og Punta Arenas, som EU-fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk på åbent hav i det sydøstlige Stillehav, kan få adgang til, jf. punkt xi) i bilag I, og iii) aftalen om, at det bilaterale tekniske og videnskabelige udvalgs første møde finder sted senest den 1. januar 2011 (i det følgende benævnt »aftalen«).

- (3) Aftalen bør undertegnes.

- (4) Da EU-fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk på åbent hav i det sydøstlige Stillehav, hurtigst muligt ønsker at opnå adgang til udpegede chilenske havne, bør aftalen anvendes midlertidigt, indtil afslutningen af procedurerne for dens indgåelse. Det er derfor i Unionens interesse at godkende aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om midlertidig anvendelse af aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav, som blev vedtaget den 15.-16. oktober 2008 i Bruxelles som ændret ved i) det detaljerede bilag I til aftalen, som der blev opnået enighed om på det bilaterale tekniske møde den 5.-6. oktober 2009 i New York, ii) Chiles verbalnote af 23. november 2009 om udpegning af de chilenske havne Arica, Antofagasta og Punta Arenas, som EU-fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk på åbent hav i det sydøstlige Stillehav, kan få adgang til, jf. punkt xi) i bilag I, og iii) aftalen om, at det bilaterale tekniske og videnskabelige udvalgs første møde finder sted senest den 1. januar 2011 (i det følgende benævnt »aftalen«) godkendes herved på Unionens vegne med forbehold af dens indgåelse.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Unionens vegne med forbehold af dens indgåelse.

Artikel 3

Aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om midlertidig anvendelse af aftalen godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til aftalen i form af brevveksling er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 4

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen i form af brev-

veksling om midlertidig anvendelse af aftalen på Unionens vegne.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 3. juni 2010.

På Rådets vegne

A. PÉREZ RUBALCABA

Formand

AFTALE
om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav

1. Dette dokument træder i stedet for den midlertidige aftale af 25. januar 2001 (»2001-aftalen«) og ændrer den midlertidige aftale til en endelig forpligtelse til at samarbejde om den langsigtede bevarelse og forvaltning af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav.
2. Aftalen har til formål at sikre en mindelig bilæggelse af de aktuelle tvister om fiskeriet efter sværdfisk ⁽¹⁾ mellem Chile og Det Europæiske Fællesskab (nu efterfulgt af Den Europæiske Union (EU)) ved Den Internationale Havretsdømstol (ITLOS) og i Verdenshandelsorganisationen (WTO).
3. Parterne bekræfter hermed officielt, at denne aftale danner de grundlæggende rammer for bevarelsen og forvaltningen af sværdfisk i det sydøstlige Stillehav og samarbejdet herom.
4. Det bilaterale videnskabelige og tekniske udvalg EU/Chile (BSTC) vil fortsat være det nødvendige kontaktpunkt i spørgsmål af fælles interesse om bevarelse af sværdfisk og har med henblik på et optimalt videnskabeligt/teknisk samarbejde følgende mandat:
  - a) at fungere som et forum for udveksling af information om sværdfiskbestandene og EU's og Chiles fiskeriaktiviteter og al anden information, der er nødvendig for at træffe beslutninger om bevarelse og forvaltning
  - b) periodisk at evaluere bestandenes tilstand, overvåge fiskeriudviklingen og vurdere virkningerne på ikke-målarter og det marine økosystem
  - c) at revidere eksisterende bevarelsesforanstaltninger og rådgive om mulige nye foranstaltninger, herunder bifangstregler
  - d) at identificere forskningsprioriteringer i forbindelse med arbejdsprogrammet og udarbejde eventuelle supplerende programmer, herunder protokoller om dataindsamling
  - e) at udveksle information og fremme brugen af miljøsikre og omkostningseffektive redskaber
  - f) at udveksle fangst- og indsatsdata for alle fartøjskategorier i de respektive flåder i det sydøstlige Stillehav før BSTC-mødet
  - g) at overveje yderligere samarbejds måder på de videnskabelige, tekniske eller administrative områder.
5. BSTC indkaldes til ekstraordinært møde (TIDSPUNKT) med henblik på at påbegynde arbejdet med sit mandat under hensyntagen til følgende målsætninger og principper, som parterne har vedtaget:
  - a) Ved de respektive fiskerier efter sværdfisk holdes fangsterne på eller i nærheden af det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY), således at bestandene bevares, og fiskeriet udøves i tråd med målet, som er at beskytte disse ressourcer og det marine økosystem.
  - b) Bestandenes fordeling, rumlige struktur og dynamik overvåges af chilenske fiskerfartøjer og EU-fiskerfartøjer, hvis videnskabelige observationer overholder vedtagne forskningsparametre, der er udformet, for at der kan udarbejdes solide vurderinger og efterfølgende træffes hensigtsmæssige forvaltningsforanstaltninger.
  - c) De oprettede dataindsamlingssystemer bør være pålidelige, hurtige og forenelige med kravene til og omfanget af fiskeriet efter sværdfisk.

⁽¹⁾ ITLOS-sag nr. 7 og WTO DS 19.

d) Parterne opretholder deres aktuelle fiskeriniveau, dvs. det nuværende antal fartøjer eller det historisk højeste antal fartøjer, der har fisket i det sydøstlige Stillehav, for at beskytte sværdfiskbestandene.

6. Parterne forpligter sig fortsat til at videreudvikle forbindelsen mellem dette bilaterale samarbejde og den multilaterale høring, som EU og Chile støtter.

7. Den aktuelle multilaterale høring bør omfatte alle relevante deltagere i fiskeriet efter sværdfisk i det sydøstlige Stillehav og indbudte observatører fra eksisterende organisationer med legitim interesse i sværdfiskfiskeriet.

8. EU og Chile forpligter sig fortsat til effektivt at fremme det multilaterale samarbejde om at bevare og forvalte disse bestande i deres habitat og økosystem og under deres migration.

9. Parterne tager behørigt hensyn til de foranstaltninger, der træffes på multilateralt plan, og søger at fremme lignende bevarelses- og forvaltningsinitiativer i de RFFO'er, de er medlemmer af, med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling af sværdfiskfiskeriet.

10. I den forbindelse søger parterne at få andre deltagere i sværdfiskfiskeriet til at gennemføre ovennævnte principper og mål, navnlig med hensyn til at opretholde deres aktuelle fiskeriniveau.

11. I overensstemmelse med ovennævnte principper og i forbindelse med det arbejdsprogram, BSTC er ved at opstille, udarbejder parterne en generel protokol for analyse, behandling og evaluering af de informationer, som deres fiskerfartøjer indsamler. Formålet med protokollen bør være at identificere bestandens tilstand både rumligt og tidsmæssigt, idet dens sammensætning og biologiske træk undersøges, og dens habitater udforskes for at øge parternes viden, samtidig med at der tages hensyn til fiskeriets potentielle påvirkninger af dens økosystems komponenter, tilknyttede eller afhængige arter og behovene for at afbøde miljøpåvirkninger og skadelige virkninger for fugle, skildpadder og hajer samt det sydøstlige Stillehavs fødekæder og fysiske miljø.

12. Parterne erklærer, at deres fiskerfartøjer i henhold til denne aftale ikke vil være bundet af specifikke bevarelsesforanstaltninger med krav om en minimumslængde for den udnyttede art.

13. Dog skal de anvende forsigtighedsprincippet under hensyntagen til alle fangsternes biologiske egenskaber, og på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning bestræber de sig desuden på at udvikle og anvende alternative foranstaltninger, der sikrer, at fiskeriet ikke skaber risiko for uacceptable påvirkninger af følsomme habitater i det marine miljø.

14. Parterne bekræfter, at deres fartøjer har følgende forpligtelser:

a) de skal bruge et funktionsdygtigt FOS, der til enhver tid står i forbindelse med flagstaten

b) de skal regelmæssigt indsende data om fartøjstype, fangst, fiskeriindsats fordelt på områder og perioder, som parterne udveksler forud for BSTC-møder

c) de skal indsende og udveksle oplysninger om miljøsikre og omkostningseffektive fiskeredskaber

d) de skal indsamle de nødvendige data til BSTC-vurderinger af sværdfiskfiskeriets dynamik og status i det sydøstlige Stillehav og andre oplysninger af relevans for bevarelsen og forvaltningen.

15. Parterne er enige om, at EU-fartøjer, der fisker efter sværdfisk i overensstemmelse med denne aftales mål, både hvad angår den nuværende fiskeriindsats og fangster, der holdes på eller i nærheden af MSY i tråd med målet, som er at beskytte disse ressourcer, og i overensstemmelse med bestemmelserne om overvågning og udveksling af information, skal have adgang til udpegede chilenske havne.

16. Procedurerne for adgang til landing og omladning i udpegede chilenske havne er indeholdt i bilag I til denne aftale.
17. Parterne underretter i fællesskab ITLOS om, at de har indgået et forlig og derfor er blevet enige om at hæve sagen (ITLOS-sag nr. 7), og anmoder domstolen om at afsige en kendelse om ophævelse af sagen og påbyde justitssekretæren at fjerne sagen fra retslisten. Da parterne er blevet enige om at hæve sagen ved ITLOS som en direkte følge af, at de har indgået et forlig, anmoder de også domstolen om at registrere dette og at anføre betingelserne for forliget i eller som bilag til ophævelseskendelsen.
18. Parterne underretter også generaldirektøren for WTO om, at den obligatoriske tvistbilæggelsesprocedure, der blev indledt ved ITLOS (sag nr. 7), er blevet ophævet, og meddeler ham betingelserne for det indgåede forlig, idet de anfører, at de har besluttet ikke at genoptage tvistbilæggelsesproceduren i henhold til WTO's forståelse vedrørende tvistbilæggelse i sag DS 193 om anvendelse af de relevante artikler i GATT på transit, omladning og kommerciel adgang til chilenske havne for EU-fartøjer, der fisker efter sværdfisk.
19. Parterne vedtager at anvende bestemmelserne om undgåelse af tvister og tvistbilæggelse, der er fastsat i afsnit VIII i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side, der trådte i kraft den 1. februar 2003, på denne aftale.
20. Denne aftale træder i kraft den første dag i den første måned efter måneden, hvor parterne har givet hinanden notifikation om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige i den henseende.
21. Parterne vedtager at anvende ovennævnte punkt 15 midlertidigt ved undertegnelsen og under alle omstændigheder senest den 31. december 2009.
22. Notifikationerne sendes til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, der er depositar for denne aftale.
23. Denne aftale afløser fra sin ikrafttrædelsesdato den midlertidige aftale, parterne undertegnede den 25. januar 2001.

På vegne af den Europæiske Union

På vegne af Republikken Chile

_____

BILAG I

- i) Med henblik på gennemførelse af aftalen sender parterne 45 dage før BSTC-møderne, jf. aftalens punkt 4, hinanden en fartøjsliste med følgende oplysninger:
- 1) fartøjets navn
  - 2) kaldesignal
  - 3) IMO-registreringsnummer (evt.)
  - 4) navn og oplysninger om rederen (nationalitet, adresse)
  - 5) fartøjets flagstat
  - 6) samlet længde (m)
  - 7) det automatiske lokaliseringssystems fabrikat og model og dets identifikationskode og navnet på den kyststation (LES), det samarbejder med
  - 8) kontaktpersonens navn og placering i flagstaten og Europa-Kommissionen.
- ii) Et EU-fartøjs fører eller dennes repræsentant, der ønsker at anløbe en udpeget chilensk havn, skal underrette de chilenske myndigheder ved hjælp af den vedlagte blanket A mindst 72 timer før forventet ankomst til havnen.
- iii) De kompetente chilenske myndigheder bekræfter formelt elektronisk eller på anden vis inden for 24 timer, at der bevilges adgang, og at landing eller omladning kan finde sted.
- iv) I overensstemmelse med punkt 14, litra a), sender EU-fartøjer, hver eneste gang de sejler ind i Chiles eksklusive økonomiske zone (EØZ) for at søge havneadgang, straks satellitsignalet gennem deres flagstats overvågningscenter (FOC) til *Centro de Monitoreo y Control de la Dirección General del Territorio Marítimo y Marina Mercante*.
- FOS-systemets basisrapporter skal sendes med 60 minutters mellemrum.
- v) På det første BSTC-møde fremlægger Chile koordinaterne for sin EØZ.
- vi) Såfremt de kompetente chilenske myndigheder har klare grunde til at tro, at ovennævnte oplysninger fra EU-fiskerfartøjet ikke er korrekte, skal flagstatens myndigheder fremlægge fartøjets navigationsdata på anmodning af de kompetente chilenske myndigheder. I så fald informerer Chile omgående flagstaten og Europa-Kommissionen med henblik på at konsultere de relevante myndigheder.
- vii) Inspektører udpeget af de kompetente chilenske myndigheder kan inspicere dokumenter, logbog, fiskeredskaber og fangst om bord under landing og omladning. Inspektionerne skal udføres, således at de ikke unødigt forsinker landingerne eller omladningerne, der i sig selv så vidt muligt skal udføres senest 24 timer efter ankomsten til havnen. Forud for en inspektion skal inspektørerne forevise fartøjsføreren de relevante identifikationspapirer.
- viii) De kompetente chilenske myndigheder sørger for, at resultaterne af havneinspektionerne altid forevises fartøjsføreren til gennemsyn og underskrift, og at rapporten udfyldes og underskrives af inspektøren. Føreren af det inspicerede fartøj skal have lejlighed til at tilføje kommentarer til rapporten og til eventuelt at kontakte de relevante myndigheder i flagstaten, især når der er alvorlige vanskeligheder med at forstå rapportens indhold.
- ix) De kompetente chilenske myndigheder sørger for, at føreren af det inspicerede fartøj får en kopi af inspektionsrapporten, der skal opbevares om bord på fartøjet, og at de kompetente myndigheder i det inspicerede fartøjs flagstat ligeledes får en kopi.
- x) Fartøjsførerne kan frit beslutte, hvordan deres fartøjs fangster skal afhændes.
- xi) I overensstemmelse med punkt 15 og 16 benytter EU-fartøjer følgende udpegede havne: Arica, Antofagasta og Punta Arenas.

xii) Kun følgende aktiviteter kan udføres i de autoriserede havne:

- 1) landing af sværdfisk
- 2) omladning af sværdfisk
- 3) optankning af fartøjet
- 4) reparationer af fartøjet.

Det ovenfor anførte berører ikke EU-fartøjers mulighed for at få adgang til andre chilenske havne anbefalet af de chilenske myndigheder udelukkende med henblik på reparation af fartøjerne.

I forbindelse med proviantering, bunkring og modtagelse af materiale til emballering og forarbejdning om bord og andre daglige fornødenheder samt udskiftning af besætning må fartøjet kun tage det om bord, der er nødvendigt for dets egen drift; lastning af materialer og påmønstring af besætningsmedlemmer til andre fiskerfartøjer er forbudt. Disse bestemmelser gælder ikke i nødstilfælde eller i tilfælde af force majeure.

xiii) De kompetente chilenske myndigheder nægter EU-fartøjer, der ikke overholder ovennævnte bestemmelser, havneadgang. Adgangsforbuddet skal være begrundet, og årsagerne hertil meddeles straks officielt fartøjets fører, flagstaten og Europa-Kommissionen. Sådanne tilfælde af adgangsforbud skal drøftes af parterne på det næste BSTC-møde, og indtil da har fartøjet ikke adgang til chilenske havne.

xiv) På anmodning af en af parterne indkaldes der til ekstraordinært møde i BSTC med henblik på at drøfte spørgsmål om gennemførelse af aftalen.

BLANKET A

INFORMATIONER, SOM FARTØJER, DER ANMODER OM HAVNEANLØB, SKAL INDSENDE PÅ FORHÅND

1. Ønsket anløbshavn					
2. Anslået ankomstdato og -tidspunkt					
3. Formål					
4. Fartøjets navn					
5. Flagstat					
6. Fartøjstype					
7. Internationalt radiokaldesignal					
8. Fartøjets kontaktoplysninger					
9. Fartøjsejer(e)					
10. Registreringscertifikat-id					
11. Evt. IMO skibs-id					
12. Evt. eksternt id					
13. Fartøjets dimensioner	Længde		Bredde		Dybgang
14. Fartøjsførers navn og nationalitet					
15. Samlet fangst om bord					
Art	Produktform	Fangstområde		Mængde	
16. Fangst til landing					
Art	Mængde				
17. Fangst, der skal omlades i havn					
Art	Mængde				
18. Fangsternes endelige destination					
Chile	Andet				

BILAG B

MISIÓN DE CHILE ANTE LA UNIÓN EUROPEA

Nr. 177/2009

Chiles mission ved Den Europæiske Union hilser Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri og henviser til den rapport, der blev vedtaget mellem Europa-Kommissionen og Chile efter de bilaterale tekniske forhandlinger vedrørende sværdfisk i det sydøstlige Stillehav, der fandt sted den 5.-6. oktober i New York.

Chiles mission beder Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri om venligst at ændre listen over de havne, Chile har udpeget, og som er anført i punkt xi) i bilag I til rapporten.

Chiles mission meddeler Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri, at Arica, Antofagasta og Punta Arenas er de nye udpegede havne.

Chiles mission ved Den Europæiske Union takker Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri for dets imødekommenhed og benytter lejligheden til at udtrykke sin mest udmærkede højagtelse.

Bruxelles, den 23. november 2009.

Til Europa-Kommissionens Generaldirektorat
for Maritime Anliggender og Fiskeri
Bruxelles

AFTALE

i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om midlertidig anvendelse af aftalen om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav*A. Brev fra Den Europæiske Union*

Hr./Fr.

Jeg skal hermed henvise til forhandlingerne i Bruxelles den 15.-16. oktober 2008 mellem Den Europæiske Union og Chile, som førte til aftalen om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav (i det følgende benævnt »aftalen«), og til de bilaterale tekniske drøftelser i New York den 5.-6. oktober 2009.

Den Europæiske Union har indledt sine interne procedurer for indgåelse af aftalen om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav, der blev vedtaget den 15.-16. oktober 2008, herunder det detaljerede bilag I, som der blev opnået enighed om den 5.-6. oktober 2009.

Indtil disse procedurer er afsluttet, anvender Den Europæiske Union midlertidigt aftalen om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav, der blev vedtaget den 15.-16. oktober 2008, og bilag I hertil, som der blev opnået enighed om den 5.-6. oktober 2009, og som suppleres af Chiles verbalnote af 23. november 2009.

Følgende dokumenter og oplysninger udgør en integrerende del af denne aftale i form af brevveksling:

- a) aftalen, der blev indgået den 15.-16. oktober 2008 i Bruxelles, ændret ved:
- b) det detaljerede bilag I til aftalen, som der blev opnået enighed om på det bilaterale tekniske møde den 5.-6. oktober 2009 i New York
- c) Chiles verbalnote af 23. november 2009 om udpegning af de chilenske havne Arica, Antofagasta og Punta Arenas, som EU-fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk på åbent hav i det sydøstlige Stillehav, kan få adgang til, jf. punkt xi) i det bilag, der er nævnt i litra b) ovenfor.
- d) Det bilaterale tekniske og videnskabelige udvalgs første møde finder sted senest den 1. januar 2011.

Jeg ville være Dem taknemmelig for at anerkende modtagelsen af dette brev og bekræfte, at dette brev og Deres svar udgør en aftale mellem Chile og Den Europæiske Union om midlertidigt at anvende aftalen i overensstemmelse med bestemmelserne i de ovenfor anførte dokumenter.

Denne aftale anvendes fra dagen efter dagen for Deres svar.

Modtag hr./fr. forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*På Den Europæiske Unions vegne
Formand*

B. Brev fra Republikken Chile

Hr./Fr.

Jeg anerkender hermed modtagelsen af Deres brev af dags dato, der har følgende ordlyd:

»Jeg skal hermed henvise til forhandlingerne i Bruxelles den 15.-16. oktober 2008 mellem Den Europæiske Union og Chile, som førte til aftalen om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav (i det følgende benævnt »aftalen«), og til de bilaterale tekniske drøftelser i New York den 5.-6. oktober 2009.

Den Europæiske Union har indledt sine interne procedurer for indgåelse af aftalen om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav, der blev vedtaget den 15.-16. oktober 2008, herunder det detaljerede bilag I, som der blev opnået enighed om den 5.-6. oktober 2009.

Indtil disse procedurer er afsluttet, anvender Den Europæiske Union midlertidigt aftalen om bevarelse af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav, der blev vedtaget den 15.-16. oktober 2008, og bilag I hertil, som der blev opnået enighed om den 5.-6. oktober 2009, og som suppleres af Chiles verbalnote af 23. november 2009.

Følgende dokumenter og oplysninger udgør en integrerende del af denne aftale i form af brevveksling:

- a) aftalen, der blev indgået den 15.-16. oktober 2008 i Bruxelles, ændret ved:
- b) det detaljerede bilag I til aftalen, som der blev opnået enighed om på det bilaterale tekniske møde den 5.-6. oktober 2009 i New York
- c) Chiles verbalnote af 23. november 2009 om udpegning af de chilenske havne Arica, Antofagasta og Punta Arenas, som EU-fiskerfartøjer, der fisker efter sværdfisk på åbent hav i det sydøstlige Stillehav, kan få adgang til, jf. punkt xi) i det bilag, der er nævnt i litra b) ovenfor.
- d) Det bilaterale tekniske og videnskabelige udvalgs første møde finder sted senest den 1. januar 2011.

Jeg ville være Dem taknemmelig for at anerkende modtagelsen af dette brev og bekræfte, at dette brev og Deres svar udgør en aftale mellem Chile og Den Europæiske Union om midlertidigt at anvende aftalen i overensstemmelse med bestemmelserne i de ovenfor anførte dokumenter.

Denne aftale anvendes fra dagen efter dagen for Deres svar.«

Jeg kan bekræfte, at Deres brev og dette svar udgør en aftale mellem Chile og Den Europæiske Union.

Modtag hr./fr. forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*På Republikken Chiles vegne
Præsident*

BILAG

AFTALE OM BEVARELSE AF SVÆRDFISKBESTANDENE I DET SYDØSTLIGE STILLEHAV

1. Dette dokument træder i stedet for den midlertidige aftale af 25. januar 2001 («2001-aftalen») og ændrer den midlertidige aftale til en endelig forpligtelse til at samarbejde om den langsigtede bevarelse og forvaltning af sværdfiskbestandene i det sydøstlige Stillehav.
2. Aftalen har til formål at sikre en mindelig bilæggelse af de aktuelle tvister om fiskeriet efter sværdfisk ⁽¹⁾ mellem Chile og Det Europæiske Fællesskab (nu efterfulgt af Den Europæiske Union (EU)) ved Den Internationale Havretsdømstol (ITLOS) og i Verdenshandelsorganisationen (WTO).
3. Parterne bekræfter hermed officielt, at denne aftale danner de grundlæggende rammer for bevarelsen og forvaltningen af sværdfisk i det sydøstlige Stillehav og samarbejdet herom.
4. Det bilaterale videnskabelige og tekniske udvalg EU/Chile (BSTC) vil fortsat være det nødvendige kontaktpunkt i spørgsmål af fælles interesse om bevarelse af sværdfisk og har med henblik på et optimalt videnskabeligt/teknisk samarbejde følgende mandat:
  - a. at fungere som et forum for udveksling af information om sværdfiskbestandene og EU's og Chiles fiskeriaktiviteter og al anden information, der er nødvendig for at træffe beslutninger om bevarelse og forvaltning
  - b. periodisk at evaluere bestandenes tilstand, overvåge fiskeriudviklingen og vurdere virkningerne på ikke-målarter og det marine økosystem
  - c. at revidere eksisterende bevarelsesforanstaltninger og rådgive om mulige nye foranstaltninger, herunder bifangstregler
  - d. at identificere forskningsprioriteringer i forbindelse med arbejdsprogrammet og udarbejde eventuelle supplerende programmer, herunder protokoller om dataindsamling
  - e. at udveksle information og fremme brugen af miljøsikre og omkostningseffektive redskaber
  - f. at udveksle fangst- og indsatsdata for alle fartøjskategorier i de respektive flåder i det sydøstlige Stillehav for BSTC-mødet
  - g. at overveje yderligere samarbejds måder på de videnskabelige, tekniske eller administrative områder.
5. BSTC indkaldes til ekstraordinært møde (TIDSPUNKT) med henblik på at påbegynde arbejdet med sit mandat under hensyntagen til følgende målsætninger og principper, som parterne har vedtaget:
  - a) Ved de respektive fiskerier efter sværdfisk holdes fangsterne på eller i nærheden af det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY), således at bestandene bevares, og fiskeriet udøves i tråd med målet, som er at beskytte disse ressourcer og det marine økosystem.
  - b) Bestandenes fordeling, rumlige struktur og dynamik overvåges af chilenske fiskerfartøjer og EU-fiskerfartøjer, hvis videnskabelige observationer overholder vedtagne forskningsparametre, der er udformet, for at der kan udarbejdes solide vurderinger og efterfølgende træffes hensigtsmæssige forvaltningsforanstaltninger.
  - c) De oprettede dataindsamlingssystemer bør være pålidelige, hurtige og forenelige med kravene til og omfanget af fiskeriet efter sværdfisk.
  - d) Parterne opretholder deres aktuelle fiskeriniveau, dvs. det nuværende antal fartøjer eller det historisk højeste antal fartøjer, der har fisket i det sydøstlige Stillehav, for at beskytte sværdfiskbestandene.

⁽¹⁾ ITLOS-sag nr. 7 og WTO DS 19.

6. Parterne forpligter sig fortsat til at videreudvikle forbindelsen mellem dette bilaterale samarbejde og den multilaterale høring, som EU og Chile støtter.
7. Den aktuelle multilaterale høring bør omfatte alle relevante deltagere i fiskeriet efter sværdfisk i det sydøstlige Stillehav og indbudte observatører fra eksisterende organisationer med legitim interesse i sværdfiskfiskeriet.
8. EU og Chile forpligter sig fortsat til effektivt at fremme det multilaterale samarbejde om at bevare og forvalte disse bestande i deres habitat og økosystem og under deres migration.
9. Parterne tager behørigt hensyn til de foranstaltninger, der træffes på multilateralt plan, og søger at fremme lignende bevarelses- og forvaltningsinitiativer i de RFFO'er, de er medlemmer af, med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling af sværdfiskfiskeriet.
10. I den forbindelse søger parterne at få andre deltagere i sværdfiskfiskeriet til at gennemføre ovennævnte principper og mål, navnlig med hensyn til at opretholde deres aktuelle fiskeriniveau.
11. I overensstemmelse med ovennævnte principper og i forbindelse med det arbejdsprogram, BSTC er ved at opstille, udarbejder parterne en generel protokol for analyse, behandling og evaluering af de informationer, som deres fiskerfartøjer indsamler. Formålet med protokollen bør være at identificere bestandens tilstand både rumligt og tidsmæssigt, idet dens sammensætning og biologiske træk undersøges, og dens habitater udforskes for at øge parternes viden, samtidig med at der tages hensyn til fiskeriets potentielle påvirkninger af dens økosystems komponenter, tilknyttede eller afhængige arter og behovene for at afbøde miljøpåvirkninger og skadelige virkninger for fugle, skildpadder og hajer samt det sydøstlige Stillehavs fødekæder og fysiske miljø.
12. Parterne erklærer, at deres fiskerfartøjer i henhold til denne aftale ikke vil være bundet af specifikke bevarelsesforanstaltninger med krav om en minimumslængde for den udnyttede art.
13. Dog skal de anvende forsigtighedsprincippet under hensyntagen til alle fangsternes biologiske egenskaber, og på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning bestræber de sig desuden på at udvikle og anvende alternative foranstaltninger, der sikrer, at fiskeriet ikke skaber risiko for uacceptable påvirkninger af følsomme habitater i det marine miljø.
14. Parterne bekræfter, at deres fartøjer har følgende forpligtelser:
  - a) de skal bruge et funktionsdygtigt FOS, der til enhver tid står i forbindelse med flagstaten
  - b) de skal regelmæssigt indsende data om fartøjstype, fangst, fiskeriindsats fordelt på områder og perioder, som parterne udveksler forud for BSTC-møder
  - c) de skal indsende og udveksle oplysninger om miljøsikre og omkostningseffektive fiskeredskaber
  - d) de skal indsamle de nødvendige data til BSTC-vurderinger af sværdfiskfiskeriets dynamik og status i det sydøstlige Stillehav og andre oplysninger af relevans for bevarelsen og forvaltningen.
15. Parterne er enige om, at EU-fartøjer, der fisker efter sværdfisk i overensstemmelse med denne aftales mål, både hvad angår den nuværende fiskeriindsats og fangster, der holdes på eller i nærheden af MSY i tråd med målet, som er at beskytte disse ressourcer, og i overensstemmelse med bestemmelserne om overvågning og udveksling af information, skal have adgang til udpegede chilenske havne.
16. Procedurerne for adgang til landing og omladning i udpegede chilenske havne er indeholdt i bilag I til denne aftale.
17. Parterne underretter i fællesskab ITLOS om, at de har indgået et forlig og derfor er blevet enige om at hæve sagen (ITLOS-sag nr. 7), og anmoder domstolen om at afsige en kendelse om ophævelse af sagen og påbyde justitssekretæren at fjerne sagen fra retslisten. Da parterne er blevet enige om at hæve sagen ved ITLOS som en direkte følge af, at de har indgået et forlig, anmoder de også domstolen om at registrere dette og at anføre betingelserne for forliget i eller som bilag til ophævelseskendelsen.

18. Parterne underretter også generaldirektøren for WTO om, at den obligatoriske tvistbilæggelsesprocedure, der blev indledt ved ITLOS (sag nr. 7), er blevet ophævet, og meddeler ham betingelserne for det indgåede forlig, idet de anfører, at de har besluttet ikke at genoptage tvistbilæggelsesproceduren i henhold til WTO's forståelse vedrørende tvistbilæggelse i sag DS 193 om anvendelse af de relevante artikler i GATT på transit, omladning og kommerciel adgang til chilenske havne for EU-fartøjer, der fisker efter sværdfisk.
  19. Parterne vedtager at anvende bestemmelserne om undgåelse af tvister og tvistbilæggelse, der er fastsat i afsnit VIII i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side, der trådte i kraft den 1. februar 2003, på denne aftale.
  20. Denne aftale træder i kraft den første dag i den første måned efter måneden, hvor parterne har givet hinanden notifikation om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige i den henseende.
  21. Parterne vedtager at anvende ovennævnte punkt 15 midlertidigt ved undertegnelsen og under alle omstændigheder senest den 31. december 2009.
  22. Notifikationerne sendes til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, der er depositar for denne aftale.
  23. Denne aftale afløser fra sin ikrafttrædelsesdato den midlertidige aftale, parterne undertegnede den 25. januar 2001.
-

BILAG I

- i) Med henblik på gennemførelse af aftalen sender parterne 45 dage før BSTC-møderne, jf. aftalens punkt 4, hinanden en fartøjsliste med følgende oplysninger:
1. fartøjets navn
  2. kaldesignal
  3. IMO-registreringsnummer (evt.)
  4. navn og oplysninger om rederen (nationalitet, adresse)
  5. fartøjets flagstat
  6. samlet længde (m)
  7. det automatiske lokaliseringssystems fabrikat og model og dets identifikationskode og navnet på den kyststation (LES), det samarbejder med
  8. kontaktpersonens navn og placering i flagstaten og Europa-Kommissionen.
- ii) Et EU-fartøjs fører eller dennes repræsentant, der ønsker at anløbe en udpeget chilensk havn, skal underrette de chilenske myndigheder ved hjælp af den vedlagte blanket A mindst 72 timer før forventet ankomst til havnen.
- iii) De kompetente chilenske myndigheder bekræfter formelt elektronisk eller på anden vis inden for 24 timer, at der bevilges adgang, og at landing eller omladning kan finde sted.
- iv) I overensstemmelse med punkt 14, litra a), sender EU-fartøjer, hver eneste gang de sejler ind i Chiles eksklusive økonomiske zone (EØZ) for at søge havneadgang, straks satellitsignalet gennem deres flagstats overvågningscenter (FOC) til *Centro de Monitoreo y Control de la Direccion General del Territorio Maritimo y Marina Mercante*.
- FOS-systemets basisrapporter skal sendes med 60 minutters mellemrum.
- v) På det første BSTC-møde fremlægger Chile koordinaterne for sin EØZ.
- vi) Såfremt de kompetente chilenske myndigheder har klare grunde til at tro, at ovennævnte oplysninger fra EU-fiskerfartøjet ikke er korrekte, skal flagstatens myndigheder fremlægge fartøjets navigationsdata på anmodning af de kompetente chilenske myndigheder. I så fald informerer Chile omgående flagstaten og Europa-Kommissionen med henblik på at konsultere de relevante myndigheder.
- vii) Inspektører udpeget af de kompetente chilenske myndigheder kan inspicere dokumenter, logbog, fiskeredskaber og fangst om bord under landing og omladning. Inspektionerne skal udføres, således at de ikke unødigt forsinker landingerne eller omladningerne, der i sig selv så vidt muligt skal udføres senest 24 timer efter ankomsten til havnen. Forud for en inspektion skal inspektørerne forevise fartøjsføreren de relevante identifikationspapirer.
- viii) De kompetente chilenske myndigheder sørger for, at resultaterne af havneinspektionerne altid forevises fartøjsføreren til gennemsyn og underskrift, og at rapporten udfyldes og underskrives af inspektøren. Føreren af det inspicerede fartøj skal have lejlighed til at tilføje kommentarer til rapporten og til eventuelt at kontakte de relevante myndigheder i flagstaten, især når der er alvorlige vanskeligheder med at forstå rapportens indhold.
- ix) De kompetente chilenske myndigheder sørger for, at føreren af det inspicerede fartøj får en kopi af inspektionsrapporten, der skal opbevares om bord på fartøjet, og at de kompetente myndigheder i det inspicerede fartøjs flagstat ligeledes får en kopi.
- x) Fartøjsførerne kan frit beslutte, hvordan deres fartøjs fangster skal afhændes.
- xi) I overensstemmelse med punkt 15 og 16 benytter EU-fartøjer følgende udpegede havne: Arica, Antofagasta og Punta Arenas.

xii) Kun følgende aktiviteter kan udføres i de autoriserede havne:

1. landing af sværdfisk
2. omladning af sværdfisk
3. optankning af fartøjet
4. reparationer af fartøjet.

Det ovenfor anførte berører ikke EU-fartøjers mulighed for at få adgang til andre chilenske havne anbefalet af de chilenske myndigheder udelukkende med henblik på reparation af fartøjerne.

I forbindelse med proviantering, bunkring og modtagelse af materiale til emballering og forarbejdning om bord og andre daglige fornødenheder samt udskiftning af besætning må fartøjet kun tage det om bord, der er nødvendigt for dets egen drift; lastning af materialer og påmønstring af besætningsmedlemmer til andre fiskerfartøjer er forbudt. Disse bestemmelser gælder ikke i nødstilfælde eller i tilfælde af force majeure.

xiii) De kompetente chilenske myndigheder nægter EU-fartøjer, der ikke overholder ovennævnte bestemmelser, havneadgang. Adgangsforbuddet skal være begrundet, og årsagerne hertil meddeles straks officielt fartøjets fører, flagstaten og Europa-Kommissionen. Sådanne tilfælde af adgangsforbud skal drøftes af parterne på det næste BSTC-møde, og indtil da har fartøjet ikke adgang til chilenske havne.

xiv) På anmodning af en af parterne indkaldes der til ekstraordinært møde i BSTC med henblik på at drøfte spørgsmål om gennemførelse af aftalen.

BLANKET A

INFORMATIONER, SOM FARTØJER, DER ANMODER OM HAVNEANLØB, SKAL INDSENDE PÅ FORHÅND

1. Ønsket anløbshavn					
2. Anslået ankomstdato og -tidspunkt					
3. Formål					
4. Fartøjets navn					
5. Flagstat					
6. Fartøjstype					
7. Internationalt radiokaldesignal					
8. Fartøjets kontaktoplysninger					
9. Fartøjsejer(e)					
10. Registreringscertifikat-id					
11. Evt. IMO skibs-id					
12. Evt. eksternt id					
13. Fartøjets dimensioner	Længde		Bredde		Dybgang
14. Fartøjsførers navn og nationalitet					
15. Samlet fangst om bord					
Art	Produktform	Fangstområde		Mængde	
16. Fangst til landing					
Art	Mængde				
17. Fangst, der skal omlades i havn					
Art	Mængde				
18. Fangsternes endelige destination					
Chile	Andet				

BILAG B

MISIÓN DE CHILE ANTE LA UNIÓN EUROPEA

Nº 177/2009

Chiles mission ved Den Europæiske Union hilser Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri og henviser til den rapport, der blev vedtaget mellem Europa-Kommissionen og Chile efter de bilaterale tekniske forhandlinger vedrørende sværdfisk i det sydøstlige Stillehav, der fandt sted den 5.-6. oktober i New York.

Chiles mission beder Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri om venligst at ændre listen over de havne, Chile har udpeget, og som er anført i punkt xi) i bilag I til rapporten.

Chiles mission meddeler Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri, at Arica, Antofagasta og Punta Arenas er de nye udpegede havne.

Chiles mission ved Den Europæiske Union takker Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri for dets imødekommenhed og benytter lejligheden til at udtrykke sin mest udmærkede højagtelse.

Bruxelles, den 23. november 2009.

Til Europa-Kommissionens Generaldirektorat
for Maritime Anliggender og Fiskeri
Bruxelles

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 541/2010

af 3. juni 2010

om ændring af forordning (EF) nr. 1104/2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

(EF) nr. 1104/2008 og afgørelse 2008/839/RIA derfor fortsat være gældende, indtil overgangen er tilendebragt.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 74,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽¹⁾ og ved Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽²⁾.

(2) Vilkårene, procedurerne og ansvarsfordelingen for, hvordan overgangen fra SIS 1+ til SIS II skal finde sted, er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1104/2008 ⁽³⁾ og afgørelse 2008/839/RIA af 24. oktober 2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽⁴⁾. Disse retsakter udløber imidlertid senest den 30. juni 2010.

(3) Forudsætningerne for overgangen fra SIS 1+ til SIS II vil ikke være til stede den 30. juni 2010. For at SIS II kan blive operationel som fastsat ved forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA, bør forordning

(4) Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde tæt sammen i samtlige faser af udviklingen og overgangen for at fuldende processen. Med Rådets konklusioner om SIS II af 26.-27. februar 2009 og 4.-5. juni 2009 blev der oprettet et uformelt organ bestående af eksperter fra medlemsstaterne, der betegnes som Det Globale Programstyringsråd, for at forbedre samarbejdet og yde medlemsstaterne direkte støtte til det centrale SIS II-projekt. Det positive resultat af gruppens arbejde og nødvendigheden af yderligere at forbedre samarbejdet og projektets gennemsigthed berettiger, at gruppen integreres formelt i SIS II's forvaltningsstruktur. En ekspertgruppe, der benævnes Det Globale Programstyringsråd, bør derfor nedsættes formelt for at supplere den nuværende organisatoriske struktur. For at sikre effektivitet og omkostningseffektivitet bør antallet af eksperter begrænses. Denne ekspertgruppe bør ikke berøre Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder.

(5) Kommissionen bør forblive ansvarlig for det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur. Det er nødvendigt at vedligeholde og om nødvendigt videreudvikle det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur. Den yderligere udvikling af det centrale SIS II bør til hver en tid omfatte korrektion af fejl. Kommissionen bør forestå koordinering og støt-tefunktioner for de fælles aktiviteter.

(6) Forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA fastsætter, at den bedste disponible teknologi, med forbehold af en cost-benefit-analyse, bør anvendes til det centrale SIS II. Bilaget til Rådets konklusioner om den videre udvikling af SIS II af 4.-5. juni 2009 fastlægger etape mål, der bør nås for at kunne fortsætte med det nuværende SIS II-projekt. Parallelt hermed er der foretaget en undersøgelse vedrørende udarbejdelsen af et alternativt teknisk scenario for udvikling af SIS II baseret på en videreudvikling af SIS 1+ (SIS 1+ RE) som en nødplan, hvis test viser, at etapekravene ikke er opfyldt. På grundlag af disse parametre kan Rådet beslutte at opfordre Kommissionen til at skifte over til det alternative tekniske scenario.

⁽¹⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.

⁽³⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 43.

- (7) Beskrivelsen af de tekniske komponenter i overgangsarkitekturen bør derfor tilpasses, så der kan imødeses en anden teknisk løsning, især SIS 1+ RE, for udviklingen af det centrale SIS II. SIS 1+ RE er en mulig teknisk løsning for udviklingen af det centrale SIS II og for at nå de mål for SIS II, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA.
- (8) SIS 1+ RE er karakteriseret ved ensartethed mellem SIS II-udvikling og SIS 1+. Henvisningerne i denne forordning til SIS II's tekniske arkitektur og til overgangsprocessen bør derfor, hvis der gennemføres et alternativt teknisk scenario, læses som henvisninger til SIS II baseret på en anden teknisk løsning, som anvendes tilsvarende på denne løsnings tekniske karakteristika i tråd med målsætningen om at udvikle det centrale SIS II.
- (9) Med hensyn til finansieringen af udviklingen af det centrale SIS II baseret på en alternativ teknisk løsning bør den være omfattet af Unionens almindelige budget, idet princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning respekteres. I overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾ kan Kommissionen overlade opgaver i forbindelse med gennemførelsen af budgettet til nationale offentlige organer. I overensstemmelse med den politiske kurs og med forbehold af betingelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 vil Kommissionen, hvis der skiftes over til den alternative løsning, blive opfordret til at overlade opgaver i forbindelse med gennemførelsen af budgettet vedrørende udviklingen af SIS II baseret på SIS 1+ RE til Frankrig.
- (10) Uanset det tekniske scenario bør resultatet af overgangen på centralt plan blive, at SIS 1+ -databasen og de nye SIS II-funktioner, herunder supplerende datakategorier, bliver tilgængelige i det centrale SIS II.
- (11) Medlemsstaterne bør forblive ansvarlige for deres nationale systemer (N.SIS II). Det er fortsat nødvendigt at vedligeholde og om nødvendigt videreudvikle N.SIS II.
- (12) Frankrig bør forblive ansvarlig for den tekniske støttefunktion (C.SIS).
- (13) Målene for denne forordning, nemlig at oprette den midlertidige overgangsarkitektur og overførslen af data fra SIS 1+ til SIS II, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (15) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽²⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (16) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽³⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (17) Denne forordning berører ikke arrangementerne vedrørende Det Forenede Kongeriges og Irlands delvise deltagelse i Schengenreglerne som fastsat i henholdsvis Rådets afgørelse 2000/365/EF og afgørelse 2002/192/EF.
- (18) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁴⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

- (19) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽¹⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽²⁾.
- (20) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen undertegnet mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF⁽³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1104/2008 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stk.:

»3. Udviklingen af SIS II kan ske ved gennemførelse af et alternativt teknisk scenario, der er karakteriseret ved sine egne tekniske specifikationer.«

2) I artikel 4 affattes den indledende sætning således:

»For at sikre overgangen fra SIS 1+ til SIS II skal følgende komponenter i nødvendigt omfang gøres tilgængelige:«

3) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

»3. Konverteren konverterer i nødvendigt omfang data i to retninger mellem C.SIS og det centrale SIS II og holder C.SIS og det centrale SIS II synkroniseret.«

4) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, overgår fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige overgangsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17a

Det Globale Programstyringsråd

1. Uden at det berører de respektive ansvarsområder og aktiviteter for Kommissionen, det i artikel 17 omhandlede udvalg, Frankrig og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, nedsættes der hermed en gruppe bestående af tekniske eksperter, der benævnes Det Globale Programstyringsråd (i det følgende benævnt »Programstyringsrådet«). Programstyringsrådet skal være et rådgivende organ for bistand til det centrale SIS II-projekt og lette sammenhængen mellem det centrale og de nationale SIS II-projekter. Programstyringsrådet har hverken kompetence til at træffe afgørelse eller mandat til at repræsentere Kommissionen eller medlemsstaterne.

2. Programstyringsrådet består af højst 10 medlemmer, der mødes regelmæssigt. Højst otte eksperter og et tilsvarende antal suppleanter udpeges af medlemsstaterne forsamlet i Rådet. Højst to eksperter og to suppleanter udpeges af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat blandt Kommissionens tjenestemænd. Andre eksperter fra medlemsstaterne og tjenestemænd i Kommissionen, som er direkte involveret i udviklingen af SIS II-projekterne, kan deltage i Programstyringsrådets møder for deres respektive forvaltninger eller institutioners regning.

Programstyringsrådet kan som defineret i det i stk. 5 omhandlede arbejdsgrundlag invitere andre eksperter til at deltage i Programstyringsrådets møder for de respektive forvaltningers, institutioners eller virksomheders regning.

3. Eksperter udpeget af de medlemsstater, der varetager det aktuelle og det kommende formandskab, indbydes altid til at deltage i Programstyringsrådets møder.

4. Programstyringsrådets sekretariat forestås af Kommissionen.

5. Programstyringsrådet fastsætter selv sit arbejdsgrundlag, som især skal omfatte procedurer for:

— skiftende formandskab mellem Kommissionen og formandskabet

— mødesteder

— forberedelse af møder

— deltagelse af andre eksperter

— en kommunikationsplan, der sikrer fuld information af ikke-deltagende medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

Arbejdsgrundlaget får virkning efter en positiv udtalelse udstedt af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat og af medlemsstaterne, forsamlet inden for rammerne af det i artikel 17 omhandlede udvalg.

6. Programstyringsrådet aflægger regelmæssigt skriftlig rapport om fremskridtene med projektet, herunder den ydede rådgivning og begrundelserne herfor til det i artikel 17 omhandlede udvalg eller eventuelt til Rådets relevante forberedende organer.

7. Administrative udgifter og rejseudgifter i tilknytning til Programstyringsrådets aktiviteter afholdes over Unionens almindelige budget, i det omfang de ikke godtgøres fra anden side, jf. dog artikel 15, stk. 2. For så vidt angår rejseudgifter i tilknytning til Programstyringsrådets arbejde for de af Programstyringsrådets medlemmer, der er udpeget af medlemsstaterne forsamlet i Rådet, og for de eksperter,

der er indbudt i medfør af denne artikels stk. 3, gælder Kommissionens »Ordning om godtgørelse af eksterne personer, der af Kommissionen indkaldes som eksperter«.

6) Artikel 19, sidste punktum, affattes således:

»Den udløber på en dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 55, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006, og under alle omstændigheder senest den 31. marts 2013 eller den 31. december 2013, hvis der skiftes over til et alternativt teknisk scenario som omhandlet i artikel 1, stk. 3.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Udfærdiget i Luxembourg, den 3. juni 2010.

På Rådets vegne
A. PÉREZ RUBALCABA
Formand

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 542/2010**af 3. juni 2010****om ændring af afgørelse 2008/839/RIA om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 74,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽¹⁾ og ved Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽²⁾.
- (2) Vilkårene, procedurerne og ansvarsfordelingen for, hvordan overgangen fra SIS 1+ til SIS II skal finde sted, er fastlagt i forordning (EF) nr. 1104/2008 af 24. oktober 2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽³⁾ og afgørelse Rådets 2008/839/RIA ⁽⁴⁾. Disse retsakter udløber imidlertid senest den 30. juni 2010.
- (3) Forudsætningerne for overgangen fra SIS 1+ til SIS II vil ikke være til stede inden den 30. juni 2010. For at SIS II kan blive operationel som fastsat ved forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA, bør forordning (EF) nr. 1104/2008 og afgørelse 2008/839/RIA derfor fortsat være gældende, indtil overgangen er tilendebragt.
- (4) Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde tæt sammen i samtlige faser af udviklingen og over-

gangen for at fuldende processen. Med Rådets konklusioner om SIS II af 26. og 27. februar 2009 og 4. og 5. juni 2009 blev der oprettet et uformelt organ bestående af eksperter fra medlemsstaterne, der betegnes som Det Globale Programstyringsråd, for at forbedre samarbejdet og yde medlemsstaterne direkte støtte til det centrale SIS II-projekt. Det positive resultat af gruppens arbejde og nødvendigheden af yderligere at forbedre samarbejdet og projektets gennemsigthed berettiger, at gruppen integreres formelt i SIS II's forvaltningsstruktur. En ekspertgruppe, der benævnes Det Globale Programstyringsråd, bør derfor nedsættes formelt for at supplere den nuværende organisatoriske struktur. For at sikre effektivitet og omkostningseffektivitet bør antallet af eksperter begrænses. Denne ekspertgruppe bør ikke berøre Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder.

- (5) Kommissionen bør forblive ansvarlig for det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur. Det er nødvendigt at vedligeholde og om nødvendigt at videreudvikle det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur. Den yderligere udvikling af det centrale SIS II bør til hver en tid omfatte korrektion af fejl. Kommissionen forestår koordinering og støttefunktioner for de fælles aktiviteter.
- (6) Forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA fastsætter, at den bedste disponible teknologi, med forbehold af en cost-benefit-analyse, bør anvendes til det centrale SIS II. Bilaget til Rådets konklusioner om den videre udvikling af SIS II af 4. og 5. juni 2009 fastlægger etape mål, der bør nås for at kunne fortsætte med det nuværende SIS II-projekt. Parallelt hermed er der foretaget en undersøgelse vedrørende udarbejdelsen af et alternativt teknisk scenario for udvikling af SIS II baseret på en videreudvikling af SIS 1+ (SIS 1+ RE) som en nødplan, hvis test viser, at etapekravene ikke er opfyldt. På grundlag af disse parametre kan Rådet beslutte at opfordre Kommissionen til at skifte over til det alternative tekniske scenario.
- (7) Beskrivelsen af de tekniske komponenter i overgangsarkitekturen bør derfor tilpasses, så der kan imødeses en anden teknisk løsning, især SIS 1+ RE, for udviklingen af det centrale SIS II. SIS 1+ RE er en mulig teknisk løsning for udviklingen af det centrale SIS II og for at nå de mål for SIS II, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA.

⁽¹⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.

⁽³⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 43.

- (8) SIS 1+ RE er karakteriseret ved ensartethed mellem SIS II under udvikling og SIS 1+. Henvisningerne i denne forordning til SIS II's tekniske arkitektur og til overgangsprocessen bør derfor, hvis der gennemføres et alternativt teknisk scenario, læses som henvisninger til SIS II baseret på en anden teknisk løsning, som anvendes tilsvarende på denne løsnings tekniske karakteristika i tråd med målsætningen om at udvikle det centrale SIS II.
- (9) Med hensyn til finansieringen af udviklingen af det centrale SIS II baseret på en alternativ teknisk løsning bør den være omfattet af Unionens almindelige budget, idet princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning respekteres. I overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ kan Kommissionen overlade opgaver i forbindelse med gennemførelsen af budgettet til nationale offentlige organer. I overensstemmelse med den politiske kurs og med forbehold af betingelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 vil Kommissionen, hvis der skiftes over til den alternative løsning, blive opfordret til at overlade opgaver i forbindelse med gennemførelsen af budgettet vedrørende udviklingen af SIS II baseret på SIS 1+ RE til Frankrig.
- (10) Uanset det tekniske scenario bør resultatet af overgangen på centralt plan blive, at SIS 1+-databasen og de nye SIS II-funktioner, herunder supplerende datakategorier, bliver tilgængelige i det centrale SIS II.
- (11) Medlemsstaterne bør forblive ansvarlige for deres nationale systemer (N.SIS II). Det er fortsat nødvendigt at vedligeholde og om nødvendigt videreudvikle N.SIS II.
- (12) Frankrig bør forblive ansvarlig for den tekniske støttefunktion (C.SIS).
- (13) Målene for denne forordning, nemlig at oprette den midlertidige overgangsarkitektur og overførslen af data fra SIS 1+ til SIS II, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (15) Det Forenede Kongerige deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol (nr. 19) om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽²⁾.
- (16) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol (nr. 19) om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽³⁾.
- (17) Denne forordning berører ikke arrangementerne vedrørende Det Forenede Kongeriges og Irlands delvise deltagelse i Schengenreglerne som fastsat i henholdsvis Rådets afgørelse 2000/365/EF og afgørelse 2002/192/EF.
- (18) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁴⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

- (19) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ⁽²⁾.
- (20) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen undertegnet mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/262/RIA ⁽³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I afgørelse 2008/839/RIA foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stk.:

»3. Udviklingen af SIS II kan ske ved gennemførelse af et alternativt teknisk scenario, der er karakteriseret ved sine egne tekniske specifikationer.«

2) I artikel 4 affattes den indledende sætning således:

»For at sikre overgangen fra SIS 1+ til SIS II skal følgende komponenter i nødvendigt omfang gøres tilgængelige:«

3) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

»3. Konverteren konverterer i nødvendigt omfang data i to retninger mellem C.SIS og det centrale SIS II og holder C.SIS og det centrale SIS II synkroniseret.«

4) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, overgår fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige overgangsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17a

Det Globale Programstyringsråd

1. Uden at det berører de respektive ansvarsområder og aktiviteter for Kommissionen, det i artikel 17 omhandlede udvalg, Frankrig og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, nedsættes der hermed en gruppe bestående af tekniske eksperter, der benævnes Det Globale Programstyringsråd (i det følgende benævnt »Programstyringsrådet«). Programstyringsrådet skal være et rådgivende organ for bistand til det centrale SIS II-projekt og lette sammenhængen mellem det centrale og de nationale SIS II-projekter. Programstyringsrådet har hverken kompetence til at træffe afgørelse eller mandat til at repræsentere Kommissionen eller medlemsstaterne.

2. Programstyringsrådet består af højst ti medlemmer, der mødes regelmæssigt. Højst otte eksperter og et tilsvarende antal suppleanter udpeges af medlemsstaterne forsamlet i Rådet. Højst to eksperter og to suppleanter udpeges af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat blandt Kommissionens tjenestemænd.

Andre eksperter fra medlemsstaterne og tjenestemænd i Kommissionen, som er direkte involveret i udviklingen af SIS II-projekterne, kan deltage i Programstyringsrådets møder for deres respektive forvaltningers eller institutioners regning.

Programstyringsrådet kan som defineret i det i stk. 5 omhandlede arbejdsgrundlag invitere andre eksperter invitere andre eksperter til at deltage i Programstyringsrådets møder for de respektive forvaltningers, institutioners eller virksomheders regning.

3. Eksperter udpeget af de medlemsstater, der varetager det aktuelle og det kommende formandskab, indbydes altid til at deltage i Programstyringsrådets møder.

4. Programstyringsrådets sekretariat forestås af Kommissionen.

5. Programstyringsrådet fastsætter selv sit arbejdsgrundlag, som især skal omfatte procedurer for:

— skiftende formandskab mellem Kommissionen og formandskabet

— mødesteder

— forberedelse af møder

⁽¹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50.

⁽³⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 5.

- deltagelse af andre eksperter
- en kommunikationsplan, der sikrer fuld information af ikke-deltagende medlemsstater.

Arbejdsgrundlaget får virkning efter en positiv udtalelse udstedt af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat og af medlemsstaterne, forsamlet inden for rammerne af det i artikel 17 omhandlede udvalg.

6. Programstyrringsrådet aflægger regelmæssigt skriftlig rapport om fremskridtene med projektet, herunder den ydede rådgivning og begrundelserne herfor til det i artikel 17 omhandlede udvalg eller eventuelt til Rådets relevante forberedende organer.

7. Administrative udgifter og rejseudgifter i tilknytning til Programstyrringsrådets aktiviteter afholdes over Unionens almindelige budget, i det omfang de ikke godtgøres fra

anden side, jf. dog artikel 15, stk. 2. For så vidt angår rejseudgifter i tilknytning til Programstyrringsrådets arbejde for de af Programstyrringsrådets medlemmer, der er udpeget af medlemsstaterne forsamlet i Rådet, og for de eksperter, der er indbudt i medfør af denne artikels stk. 3, gælder Kommissionens »Ordning om godtgørelse af eksterne personer, der af Kommissionen indkaldes som eksperter«.

6) Artikel 19, sidste punktum, affattes således:

»Den udløber på en dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 71, stk. 2, i afgørelse 2007/533/RIA, og under alle omstændigheder senest den 31. marts 2013 eller den 31. december 2013, hvis der skiftes over til et alternativt teknisk scenario som omhandlet i artikel 1, stk. 3.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Udfærdiget i Luxembourg, den 3. juni 2010.

På Rådets vegne
A. PÉREZ RUBALCABA
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 543/2010**af 21. juni 2010****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Aceite Campo de Montiel (BOB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 6, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 er Spaniens ansøgning om registrering af betegnelsen »Aceite Campo de Montiel« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør denne betegnelse registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning er hermed registreret.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juni 2010.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 162 af 15.7.2009, s. 17.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til fødevarer, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.5: Fedtstoffer (smør, margarine, olier, m.m.)

SPANIEN

Aceite Campo de Montiel (BOB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 544/2010**af 21. juni 2010****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. juni 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juni 2010.

*For Kommissionen
På formandens vegne*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	132,1
	MA	44,4
	MK	52,3
	TR	57,0
	ZZ	71,5
0707 00 05	MK	33,9
	TR	117,2
	ZZ	75,6
0709 90 70	TR	102,5
	ZZ	102,5
0805 50 10	AR	77,7
	BR	112,1
	TR	97,3
	US	83,2
	ZA	96,4
	ZZ	93,3
0808 10 80	AR	105,0
	BR	78,0
	CA	118,8
	CL	89,4
	CN	47,0
	NZ	125,0
	US	161,5
	UY	119,2
	ZA	95,6
	ZZ	104,4
0809 10 00	TR	260,6
	US	396,9
	ZZ	328,8
0809 20 95	SY	197,3
	TR	320,7
	US	701,2
	ZZ	406,4
0809 30	TR	149,8
	ZZ	149,8
0809 40 05	AU	185,7
	EG	219,5
	IL	235,4
	US	373,6
	ZZ	253,6

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 545/2010**af 21. juni 2010****om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 877/2009 for produktionsåret 2009/10**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægsimporttolden for hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret

2009/10 er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 877/2009 ⁽³⁾. Disse repræsentative priser og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 504/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) De oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, medfører, at de pågældende priser og beløb skal ændres efter bestemmelserne og reglerne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægsimporttolden for de produkter, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006, og fastsat ved forordning (EF) nr. 877/2009 for produktionsåret 2009/10, ændres og er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. juni 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juni 2010.

*For Kommissionen
På formandens vegne*

Jean-Luc DEMARTY
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 253 af 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 147 af 12.6.2010, s. 3.

BILAG

De ændrede repræsentative priser og den ændrede tillægsimporttold for hvidt sukker, rå sukker og produkter i KN-kode 1702 90 95, der er gældende fra den 22. juni 2010

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	39,65	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	39,65	3,01
1701 12 10 ⁽¹⁾	39,65	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	39,65	2,71
1701 91 00 ⁽²⁾	42,37	4,76
1701 99 10 ⁽²⁾	42,37	1,63
1701 99 90 ⁽²⁾	42,37	1,63
1702 90 95 ⁽³⁾	0,42	0,27

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt III, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽²⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt II, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽³⁾ Fastsættelse pr. 1 % af indhold af saccharose.

AFGØRELSE

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE BiH/16/2010

af 15. juni 2010

om udnævnelse af chefen for EU-kommandoelementet i Napoli for Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina

(2010/344/FUSP)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets fælles aktion 2004/570/FUSP af 12. juli 2004 om Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Nordatlantiske Råd har ved brevveksling af henholdsvis 28. september 2004 og 8. oktober 2004 mellem generalsekretæren/den højtstående repræsentant og generalsekretæren for NATO indvilget i at stille stabschefen for den fælles styrkekommandos hovedkvarter i Napoli til rådighed som chef for EU-kommandoelementet i Napoli.
- (2) EU's øverstbefalende for operationen har henstillet, at generaløjtnant Leandro DE VICENTI, stabschef for den fælles styrkekommandos hovedkvarter i Napoli, udnævnes til chef for EU-kommandoelementet i Napoli for Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina.
- (3) EU's Militærkomité har støttet henstillingen.
- (4) Rådet har i medfør af artikel 6 i fælles aktion 2004/570/FUSP bemyndiget Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité til at udøve den politiske kontrol med og den strategiske styring af EU-militæroperationen.

(5) I medfør af artikel 5 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Den Europæiske Unions afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet.

(6) Det Europæiske Råd vedtog på mødet i København den 12. og 13. december 2002 en erklæring, hvorefter »Berlin plus«-ordningerne og gennemførelsen heraf kun gælder for de EU-medlemsstater, der også er enten NATO-medlemmer eller parter i »partnerskab for fred«, og som derfor har indgået bilaterale sikkerhedsaftaler med NATO —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Generaløjtnant Leandro DE VICENTI udnævnes herved til chef for EU-kommandoelementet i Napoli for Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den 15. juni 2010.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juni 2010.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komité's vegne
C. FERNÁNDEZ-ARIAS
Formand

⁽¹⁾ EUT L 252 af 28.7.2004, s. 10.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 8. juni 2010

om ændring af beslutning 2007/589/EF for så vidt angår tilføjelse af retningslinjer for overvågning og rapportering af udledninger af drivhusgas fra opsamling, transport og geologisk lagring af kuldioxid

(meddelt under nummer K(2010) 3310)

(EØS-relevant tekst)

(2010/345/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 1, og artikel 24, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 2003/87/EF indfører en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet («fællesskabsordningen»). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet⁽²⁾ ændrer direktiv 2003/87/EF, således at opsamling, transport og geologisk lagring af kuldioxid (i det følgende benævnt »CO₂«) bliver omfattet af fællesskabsordningen fra 2013.
- (2) I henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF skal Kommissionen vedtage retningslinjer for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner fra aktiviteter, der er omfattet af fællesskabsordningen.
- (3) Inden 2013 kan medlemsstaterne ensidigt beslutte at medtage aktiviteter i forbindelse med opsamling, transport og geologisk lagring af CO₂ i fællesskabsordningen, jf. artikel 24, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.
- (4) Kommissionen kan med hjemmel i artikel 24, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF vedtage retningslinjer for aktiviteter, der endnu ikke er omfattet af direktivets bilag I.
- (5) Kommissionen bør vedtage retningslinjer for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner, der skyldes

aktiviteter vedrørende opsamling, transport og lagring af CO₂ med henblik på medtagelse af disse aktiviteter i fællesskabsordningen fra 2013 og eventuel ensidig medtagelse af disse i fællesskabsordningen før 2013.

- (6) Kommissionens beslutning 2007/589/EF⁽³⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Klimaændringer, som er omhandlet i artikel 23 i direktiv 2003/87/EF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I beslutning 2007/589/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Retningslinjerne for overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger fra aktiviteterne i bilag I til direktiv 2003/87/EF og aktiviteter, der er medtaget i henhold til artikel 24, stk. 1, i samme direktiv, er opstillet i bilag I-XIV og XVI-XVIII til denne afgørelse. Retningslinjerne for overvågning og rapportering af tonkilometerdata fra luftfartsaktiviteter med henblik på anvendelse i henhold til artikel 3e eller 3f i direktiv 2003/87/EF er angivet i bilag XV.

Retningslinjerne bygger på principperne i bilag IV til nævnte direktiv.»

- 2) Bilagsoversigten ændres som følger:

- a) Oplysningerne vedrørende bilag XII affattes således:

»Bilag XII Retningslinjer for bestemmelse af udledninger eller mængden af overførte drivhusgasser ved hjælp af systemer til kontinuerlig måling.«

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63.

⁽³⁾ EUT L 229 af 31.8.2007, s. 1.

- b) Der tilføjes følgende titler på de nye bilag XVI, XVII og XVIII:

»Bilag XVI Aktivitetsspecifikke retningslinjer for bestemmelse af drivhusgasudledninger fra CO₂-opsamlingsaktiviteter med henblik på transport og geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF (*)

Bilag XVII Aktivitetsspecifikke retningslinjer for bestemmelse af drivhusgasudledninger fra CO₂-transport via rørledninger til geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF.

Bilag XVIII Aktivitetsspecifikke retningslinjer for geologisk lagring af CO₂ på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF.

(*) PB L 140 van 5.6.2009, blz. 114.«.

- 3) Bilag I ændres som angivet i del A i bilaget til nærværende afgørelse.

- 4) Bilag XII erstattes af teksten i del B i bilaget til nærværende afgørelse.

- 5) Der indsættes et bilag XVI affattet som angivet i del C i bilaget til nærværende afgørelse.

- 6) Der indsættes et bilag XVII affattet som angivet i del D i bilaget til nærværende afgørelse.

- 7) Der indsættes et bilag XVIII affattet som angivet i del E i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2010.

På Kommissionens vegne

Connie HEDEGAARD

Medlem af Kommissionen

BILAG

A. I bilag I foretages følgende ændringer:

1) I punkt 1 ændres »bilag II til XI og XIII til XV« til »bilag II-XI og bilag XIII-XVIII«.

2) I punkt 2 foretages følgende ændringer:

a) I indledningen ændres »bilag II til XV« til »bilag II-XVIII«.

b) Som nr. 3), litra j), tilføjes:

»j) »målepunkt«: den udledningskilde, for hvilken der bruges systemer til kontinuerlig udledningsmåling, eller tværsnittet i et rørledningssystem for hvilket CO₂-strømmen bestemmes ved hjælp af systemer til kontinuerlig måling.«

c) Som nr. 7) indsættes:

»7) I forbindelse med drivhusgasudledninger fra aktiviteter vedrørende opsamling, transport og geologisk lagring af drivhusgasser forstås ved:

a) »geologisk lagring af CO₂«: »geologisk lagring af CO₂ « som defineret i artikel 3, nr.1), i direktiv 2009/31/EF

b) »lagringslokalitet«: »lagringslokalitet« som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2009/31/EF

c) »lagringskompleks«: »lagringskompleks« som defineret i artikel 3, nr. 6), i direktiv 2009/31/EF

d) »CO₂-transport«: transport af CO₂ via rørledninger med henblik på geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF.

e) »transportnet«: »transportnet« som defineret i artikel 3, nr. 22), i direktiv 2009/31/EF

f) »CO₂-opsamling«: en aktivitet, der går ud på at opsamle CO₂ fra gasstrømme, som ellers ville blive udledt, med henblik på transport og geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF

g) »opsamlingsanlæg«: et anlæg til CO₂-opsamling

h) »fugitive udledninger«: uregelmæssige eller utilsigtede udledninger fra kilder, som ikke er lokaliseret, eller som er for forskelligartede eller små til at kunne overvåges individuelt, f.eks. udledninger fra ellers intakte pakninger, ventiler, mellemliggende kompressorstationer og mellemliggende lagringsanlæg

i) »udluftningsudledninger«: udledninger, som bevidst slippes ud fra anlægget gennem et nærmere bestemt udledningspunkt

j) »vandsøjle«: »vandsøjle« som defineret i artikel 3, nr. 2), i direktiv 2009/31/EF

k) »forbedret kulbrinteindvinding«: indvinding af kulbrinter ud over, hvad der produceres ved vandinjektion eller andre metoder

l) »udsivning« i forbindelse med geologisk lagring: »udsivning« som defineret i artikel 3, nr. 5), i direktiv 2009/31/EF.»

3) I punkt 4 foretages følgende ændringer:

a) I punkt 4.1 indsættes følgende nye afsnit efter andet afsnit:

»Hvis der fra et lagringskompleks, jf. direktiv 2009/31/EF, konstateres udsivninger, som betyder, at der udledes eller frigives CO₂ til vandsøjlen, skal de medtages som udledningskilder for det pågældende anlæg og skal således overvåges efter bestemmelserne i bilag XVIII. Udsivningen kan med den kompetente myndigheds godkendelse udelukkes som udledningskilde, når der er truffet udbedrende foranstaltninger, jf. artikel 16 i direktiv 2009/31/EF, og der ikke længere kan konstateres udledninger eller frigivelser til vandsøjlen fra den pågældende udsivning.«

b) I punkt 4.3 indsættes følgende litraer efter fjerde afsnit:

»o) hvis det er relevant, placeringen af udstyr til temperatur- og trykmåling i et transportnet

p) hvis det er relevant, procedurer for forebyggelse, sporing og kvantificering af udsivningstilfælde i transportnet

q) for så vidt angår transportnet, procedurer, som effektivt sikrer, at CO₂ kun overføres til anlæg med en gyldig tilladelse til drivhusgasudledning, eller hvor eventuelt udledt CO₂ effektivt overvåges eller angives i overensstemmelse med punkt 5.7 i dette bilag

r) hvis CO₂ overføres i overensstemmelse med punkt 5.7 i dette bilag, en identifikation af modtager- og overførselsanlægget; for anlæg med tilladelse til drivhusgasudledning angives dette med anlæggets identifikationskode, jf. definitionen i den forordning, der er omhandlet i artikel 19 i direktiv 2003/87/EF

s) hvis det er relevant, en beskrivelse af systemer til kontinuerlig måling, der anvendes ved punkterne til overførsel af CO₂ mellem anlæg, som overfører CO₂ i overensstemmelse med punkt 5.7 i dette bilag

t) hvis det er relevant, kvantificeringstilgange for udledning eller frigivelse af CO₂ til vandsøjlen fra potentielle udsivninger samt anvendte og eventuelt tilpassede kvantificeringstilgange for faktiske udledninger eller CO₂-frigivelse til vandsøjlen fra udsivninger som angivet i bilag XVIII.«

c) Punkt 4.3, sjette afsnit, affattes således:

»En større ændring i overvågningsmetoden som led i overvågningsplanen skal godkendes af den kompetente myndighed, hvis den vedrører:

— en ændring i anlæggets klassificering, jf. tabel 1

- en omlægning fra beregningsbaseret til målingsbaseret bestemmelse af udledninger eller omvendt
- en forøgelse af usikkerheden i aktivitetsdata eller andre parametre (hvor dette er relevant), som bevirker, at der skal anvendes et andet metodetrin
- anvendelse eller tilpasning af en kvantificeringstilgang for udledning i form af udsivning på lagringslokaliteter.»

4) I punkt 5 foretages følgende ændringer:

- a) I punkt 5.1 under overskriften »Procesudledninger« i sidste afsnit ændres »bilag II-XI« til »bilag II-XI og XVI, XVII og XVIII« i hele afsnittet.
- b) I punkt 5.2, første punktum, ændres »bilag II til XI og bilag XIV og XV« til »bilag II-XI og bilag XIV-XVIII«.

5) Punkt 5.7 affattes således:

»5.7 OVERFØRT CO₂

Hvis det godkendes af den kompetente myndighed, må driftslederen fra anlæggets beregnede udledningsniveau fratrække eventuelle CO₂-mængder, som ikke udledes fra anlægget, men overføres fra det:

- som rent stof eller bruges direkte og bundet i produkter eller som råmateriale eller
- til et andet anlæg med tilladelse til drivhusgasudledning, medmindre der gælder andre krav, som er fastlagt i bilag XVII eller XVIII

forudsat at fradraget afspejles i en tilsvarende reduktion for aktiviteten og anlægget, som den pågældende medlemsstat har rapporteret i sin nationale opgørelse, som er blevet forelagt sekretariatet for FN's rammekonvention om klimaændringer. Den pågældende mængde CO₂ skal rapporteres for hvert anlæg, som CO₂ er blevet overført til eller modtaget fra, som en memorandumpost i den årlige udledningsrapport om overførsels- og modtageranlægget.

Ved overførsel til et andet anlæg skal modtageranlægget lægge den modtagne CO₂ oven i sit beregnede udledningsniveau, medmindre andre krav i bilag XVII eller XVIII finder anvendelse.

De pågældende overførsels- og modtageranlæg skal indberettes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 21 i direktiv 2003/87/EF. Ved overførsel til et anlæg, der er omfattet af nævnte direktiv, skal overførselsanlægget angive modtageranlægget i sin årlige udledningsrapport ved hjælp af modtageranlæggets identifikationskode, jf. definitionen i den forordning, der er omhandlet i direktivets artikel 19. Modtageranlægget skal på samme måde angive overførselsanlægget.

Overført CO₂ fra et anlæg kan f.eks. være:

- ren CO₂, der anvendes til karbonering af drikkevarer
- ren CO₂, der anvendes som tørretilsætningsmiddel til køleformål
- ren CO₂, der anvendes som brandslukningsmiddel, kølemiddel eller laboratoriegas

- ren CO₂, der anvendes til skadedyrsbekæmpelse i forbindelse med korndyrkning
- ren CO₂, der anvendes som opløsningsmiddel i levnedsmiddelindustrien eller den kemiske industri
- CO₂, der anvendes bundet i produkter som råmateriale i den kemiske industri og papirmasseindustrien (f.eks. til urea eller udfældede karbonater)
- karbonater, der er bundet i tørt afsvovlingsprodukt (TASP) fra halvtør røggasvask
- CO₂, der overføres til opsamlingsanlæg
- CO₂ fra opsamlingsanlæg, der overføres til transportnet
- CO₂ fra transportnet, der overføres til lagringslokaliteter.

Medmindre der er angivet andre krav i det aktivitetsspecifikke bilag, skal massen af årligt overført CO₂ eller karbonat opgøres med en usikkerhedsgrad, der er lavere end 1,5 %, enten direkte ved måling eller vejning af volumen- eller massestrømme eller indirekte ud fra massen af det pågældende produkt (f.eks. karbonater eller urea), hvor det er relevant og hensigtsmæssigt.

Hvis mængden af overført CO₂ måles både på overførsels- og modtageranlægget, skal disse to CO₂-mængder være identiske. Hvis afvigelsen mellem de målte værdier ligger på et niveau, der kan forklares med usikkerhed i målesystemerne, anvendes det aritmetiske gennemsnit af begge målte værdier både i overførselsanlæggets og modtageranlæggets udledningsrapport. Udledningsrapporten skal indeholde en erklæring om, at denne værdi er blevet justeret med værdien fra henholdsvis overførselsanlægget eller modtageranlægget. Den målte værdi skal medtages som en memorandumpost.

Hvis afvigelsen mellem de målte værdier ikke kan forklares med en usikkerhedsmargin i målesystemerne, skal driftslederne på de pågældende anlæg justere de målte værdier ved at foretage konservative tilpasninger (dvs. sikre, at udledningerne ikke ansættes for lavt). Denne justering skal bekræftes af verifikatorerne på overførsels- og modtageranlæggene og godkendes af den kompetente myndighed.

Hvis en del af den overførte CO₂ stammer fra biomasse, eller hvis et anlæg kun delvist omfattes af direktiv 2003/87/EF, må driftslederen kun fratrække den procentdel af massen af overført CO₂, som stammer fra fossile brændsler og materialer i de aktiviteter, som direktivet omfatter. Henføringemetoderne i denne forbindelse skal være konservative og skal godkendes af den kompetente myndighed.

Hvis der anvendes en målebaseret metode på overførselsanlægget, skal den samlede mængde overført/modtaget CO₂ fra biomasse rapporteres som en memorandumpost af både overførsels- og modtageranlægget. Modtageranlægget behøver i den forbindelse ikke foretage egne målinger, men skal rapportere mængden af biomasse-CO₂, som det har fået oplyst af overførselsanlægget.»

6) I punkt 6.3, litra c), tredje afsnit, ændres »bilag II til XI« til »bilag II-XI og XVI, XVII og XVIII«.

7) I punkt 7.1, femte afsnit, ændres »bilag II til XI og bilag XIV og XV« til »bilag II-XI og bilag XIV-XVIII«.

8) I punkt 8 foretages følgende ændringer:

a) I femte afsnit, nr. 6), ændres »bilag I til XI« til »bilag II-XI og XVI, XVII og XVIII«.

b) I slutningen af femte afsnit indsættes følgende som nr. 10):

»10) eventuelle CO₂-mængder, som er overført til eller modtaget fra andre anlæg, med angivelse af anlæggets identifikationskode, jf. definitionen i den forordning, der er omhandlet i artikel 19 i direktiv 2003/87/EF«.

c) Følgende indsættes som sjette afsnit:

»Den kompetente myndighed kan give driftsledere af CO₂-lagringslokaliteter tilladelse til efter nedlukning at indsende forenklede udledningsrapporter, der som minimum indeholder de elementer, som er anført i nr. 1) og 9), hvis tilladelsen til drivhusgasudledning ikke indeholder nogen udledningskilder.«

9) I slutningen af punkt 9 tilføjes følgende nye afsnit:

»Følgende yderligere oplysninger skal opbevares ved aktiviteter vedrørende opsamling, transport og geologisk lagring af CO₂:

- hvis det er relevant, dokumentation for mængden af CO₂, som anlæg, der foretager geologisk lagring af CO₂, har injiceret i lagringskomplekset
- hvis det er relevant, repræsentativt sammenlagte tryk- og temperaturdata fra et transportnet
- hvis det er relevant, en kopi af lagringstilladelsen samt den godkendte overvågningsplan, jf. artikel 9 i direktiv 2009/31/EF
- hvis det er relevant, de rapporter, der er indsendt i medfør af artikel 14 i direktiv 2009/31/EF
- hvis det er relevant, rapporter om resultaterne af de inspektioner, der er udført i medfør af artikel 15 i direktiv 2009/31/EF
- hvis det er relevant, dokumentation for udbedrende foranstaltninger, der er iværksat i medfør af artikel 16 i direktiv 2009/31/EF.«

B. Bilag XII affattes således:

»BILAG XII

Retningslinjer for bestemmelse af udledninger eller mængden af overførte drivhusgasser ved hjælp af systemer til kontinuerlig måling

1. AFGRÆNSNING OG FULDSTÆNDIGHED

Bestemmelserne i dette bilag finder anvendelse på udledninger af drivhusgasser fra aktiviteter, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF. Udledninger kan stamme fra flere forskellige udledningskilder i et anlæg.

Bestemmelserne i dette bilag finder desuden anvendelse på systemer til kontinuerlig måling, der anvendes til bestemmelse af CO₂-strømme i rørledninger, navnlig når disse anvendes til overførsel af CO₂ mellem anlæg til f.eks. opsamling, transport og geologisk lagring af CO₂. I den forbindelse skal henvisningerne til udledninger i punkt 6 og 7.2 i bilag I læses som henvisninger til mængden af CO₂, der er overført i overensstemmelse med punkt 5.7 i bilag I.

2. BESTEMMELSE AF DRIVHUSGASUDLEDNINGER

Metodetrin 1

Der skal for hvert enkelt målepunkt opnås en samlet usikkerhed for hele rapporteringsperiodens samlede udledninger eller CO₂-strøm på mindre end $\pm 10\%$.

Metodetrin 2

Der skal for hvert enkelt målepunkt opnås en samlet usikkerhed for hele rapporteringsperiodens samlede udledninger eller CO₂-strøm på mindre end $\pm 7,5\%$.

Metodetrin 3

Der skal for hvert enkelt målepunkt opnås en samlet usikkerhed for hele rapporteringsperiodens samlede udledninger eller CO₂-strøm på mindre end $\pm 5\%$.

Metodetrin 4

Der skal for hvert enkelt målepunkt opnås en samlet usikkerhed for hele rapporteringsperiodens samlede udledninger eller CO₂-strøm på mindre end $\pm 2,5\%$.

Den generelle metode

Rapporteringsperiodens samlede udledninger af en drivhusgas fra en udledningskilde eller mængden af CO₂, der føres gennem målepunktet, bestemmes ved hjælp af nedenstående formel. Hvis et anlæg omfatter flere udledningskilder, der ikke kan måles som én kilde, måles udledningerne fra disse udledningskilder hver for sig og lægges sammen som rapporteringsperiodens samlede udledninger af den pågældende drivhusgas i hele anlægget.

$$\text{Drivhusgas}_{\text{årssum}} [t] = \sum_{i=1}^{\text{driftstimer pr. år}} \text{drivhusgaskoncentration}_i * \text{røggasmængde}_i$$

Bestemmelsen af parametrene drivhusgaskoncentration og røggasmængde udføres i henhold til bestemmelserne i punkt 6 i bilag I. Ved måling af overført CO₂ i rørledninger finder punkt 6 i bilag I anvendelse, som om målepunktet var en udledningskilde alt efter omstændighederne. For sådanne målepunkter er den i punkt 6.3, litra c), omhandlede underbyggende beregning ikke påkrævet.

Drivhusgaskoncentration

Drivhusgaskoncentrationen i røggassen bestemmes ved kontinuerlig måling på et repræsentativt punkt. Drivhusgaskoncentrationen kan måles efter to metoder:

METODE A

Drivhusgaskoncentrationen måles direkte.

METODE B

For meget høje drivhusgaskoncentrationer, f.eks. i transportnet, kan drivhusgaskoncentrationen beregnes ved hjælp af massebalancen, idet der tages højde for de målte koncentrationssværdier for alle andre komponenter i gasstrømmen i overensstemmelse med overvågningsplanen for anlægget:

$$\text{Drivhusgaskonc. [\%]} = 100 \% - \sum_i \text{Konc. for kompon.}_i [\%]$$

Røggasmængde

Mængden af tør røggas kan bestemmes ved hjælp af en af følgende metoder:

METODE A

Gasmængden Q_g beregnes ved en massebalancemethode, hvor alle væsentlige parametre indregnes, f.eks. tilført mælemængde, tilført luftmængde og proceseffektivitet samt, på produktionssiden, produktmængde, O₂-koncentration, SO₂- og NO_x-koncentration.

Den anvendte beregningsmetode skal godkendes af den kompetente myndighed som led i evalueringen af overvågningsplanen og den deri indeholdte overvågningsmetode.

METODE B

Gasmængden Q_g bestemmes ved kontinuerlig flowmåling på et repræsentativt punkt.

C. Som bilag XVI indsættes følgende:

»BILAG XVI

Aktivitetsspecifikke retningslinjer for bestemmelse af drivhusgasudledning fra CO₂-opsamlingsaktiviteter med henblik på transport og geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF

1. AFGRÆNSNING OG FULDSTÆNDIGHED

De aktivitetsspecifikke retningslinjer i dette bilag finder anvendelse på overvågningen af udledninger fra CO₂-opsamlingsaktiviteter.

CO₂-opsamling kan foretages enten af dedikerede anlæg, der modtager CO₂ ved overførsel fra andre anlæg, eller af anlæg, som udfører de aktiviteter, der udleder den CO₂, der skal opsamles i henhold til samme tilladelse til drivhusgasudledning. Alle dele af anlægget, der vedrører CO₂-opsamling, midlertidig lagring, overførsel til et CO₂-transportnet eller til et anlæg med henblik på geologisk lagring af CO₂-drivhusgasudledning, skal medtages i tilladelsen til drivhusgasudledning. Hvis anlægget udfører andre aktiviteter, som er omfattet af direktiv 2003/87/EF, skal udledningen fra disse aktiviteter overvåges i overensstemmelse med de relevante bilag i disse retningslinjer.

2. UDLEDNING FRA CO₂-OPSAMLINGSAKTIVITETER

I forbindelse med CO₂-opsamling kan potentielle kilder til CO₂ omfatte:

- CO₂, der overføres til opsamlingsanlægget
- forbrænding og andre beslægtede aktiviteter på anlægget (opsamlingsrelaterede), dvs. anvendelse af brændsel og råmateriale.

3. KVANTIFICERING AF OVERFØRTE ELLER UDLEDTE CO₂-MÆNGDER

3.1. KVANTIFICERING PÅ ANLÆGSNIVEAU

Udledningerne beregnes ved hjælp af en fuldstændig massebalancemetode, hvor der tages højde for potentielle CO₂-udledninger fra alle udledningsrelevante processer på anlægget og den mængde CO₂, der er opsamlet og overført til et transportnet.

Anlæggets udledning beregnes ud fra følgende formel:

$$E_{\text{opsamlingsanlæg}} = T_{\text{råmateriale}} + E_{\text{uden opsamling}} - T_{\text{til lagring}}$$

hvor

$E_{\text{opsamlingsanlæg}}$ = opsamlingsanlæggets samlede drivhusgasudledning

$T_{\text{råmateriale}}$ = Mængde CO₂ overført til opsamlingsanlægget, bestemt i overensstemmelse med bilag XII og punkt 5.7 i bilag I; hvis driftslederen over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at den samlede CO₂-udledning fra det udledende anlæg overføres til opsamlingsanlægget, kan den kompetente myndighed give driftslederen tilladelse til at anvende udledninger fra det udledende anlæg, bestemt i henhold til bilag I-XII, i stedet for at anvende systemer til kontinuerlig udledningsmåling.

$E_{\text{uden opsamling}}$ = Udledning fra anlægget, hvis CO₂ ikke blev opsamlet, dvs. summen af udledninger fra alle andre aktiviteter på anlægget, overvåget i overensstemmelse med de relevante bilag

$T_{\text{til lagring}}$ = Mængde CO₂ overført til et transportnet eller en lagringslokalitet, bestemt i overensstemmelse med bilag XII og punkt 5.7 i bilag I

Hvis CO₂-opsamlingen udføres af det samme anlæg, som det opsamlede CO₂ stammer fra, er $T_{\text{råmateriale}}$ nul.

Hvis der er tale om autonome opsamlingsanlæg, repræsenterer $E_{\text{uden opsamling}}$ mængden af udledninger, der forekommer fra andre kilder end den CO₂, der overføres til anlægget med henblik på opsamling, f.eks. forbrændingsudledning fra turbiner, kompressorer eller varmeapparater. En sådan udledning kan bestemmes ved beregning eller måling i overensstemmelse med det relevante aktivitetsspecifikke bilag.

Hvis der er tale om autonome opsamlingsanlæg, skal det anlæg, der overfører CO₂ til opsamlingsanlægget, fratrække mængden $T_{\text{råmateriale}}$ fra sin egen udledning.

3.2. BESTEMMELSE AF OVERFØRT CO₂

Mængden af CO₂ overført fra og til opsamlingsanlægget bestemmes i overensstemmelse med punkt 5.7 i bilag I ved hjælp af systemer til kontinuerlig udledningsmåling i overensstemmelse med bilag XII. Som minimum anvendes metodetrin 4, jf. bilag XII. Kun hvis det kan godtgøres over for den kompetente myndighed, at det er teknisk umuligt at anvende dette metodetrin, må et lavere trin anvendes for den pågældende udledningskilde.»

D. Som bilag XVII indsættes følgende:

»BILAG XVII

Aktivitetsspecifikke retningslinjer for bestemmelse af drivhusgasemissioner fra CO₂-transport via rørledninger til geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF

1. AFGRÆNSNING OG FULDSTÆNDIGHED

Afgrænsningen for overvågning og rapportering om udledning fra CO₂-transport via rørledninger er fastlagt i transportnettets tilladelse til drivhusgasudledning, herunder alle de anlæg, der funktionelt er forbundet til transportnettet, inklusive boosterstationer og varmeapparater. Hvert transportnet har som minimum et startpunkt og et slutpunkt, som hver især er forbundet til andre anlæg, der udfører en eller flere af aktiviteterne opsamling, transport eller geologisk lagring af CO₂. Start- og slutpunkter kan være bifurkationer af transportnettet og nationale grænser. Start- og slutpunkter samt de anlæg, de er forbundet til, skal være angivet i tilladelsen til drivhusgasudledning.

2. KVANTIFICERING AF CO₂-UDLEDNING

Under transporten af CO₂ via rørledninger kan potentielle CO₂-udledningskilder være:

- forbrænding og andre processer på anlæg, der funktionelt er forbundet til transportnettet, f.eks. boosterstationer
- fugitive udledninger fra transportnettet
- udluftningsudledninger fra transportnettet
- udledninger fra udsivningsuheld fra transportnettet.

Transportnet, der anvender metode B neden for, skal ikke tilføje CO₂ modtaget fra et andet ETS-anlæg til sit beregnede udledningsniveau og skal ikke fratrække CO₂, der er overført til et andet ETS-anlæg, fra sit beregnede udledningsniveau.

2.1. KVANTIFICERINGSTILGANGE

Driftsledere af transportnet kan vælge en af følgende tilgange:

METODE A

Udledninger fra transportnettet bestemmes ved hjælp af en massebalancemetode i overensstemmelse med følgende formel:

$$\text{Udledning [tCO}_2\text{]} = E_{\text{egenaktivitet}} + \sum_i T_{\text{IND},i} - \sum_j T_{\text{UD},j}$$

hvor

udledning = samlet CO₂-udledning fra transportnettet [t CO₂]

$E_{\text{egenaktivitet}}$ = udledning fra transportnettets egenaktivitet (dvs., som ikke stammer fra den transporterede CO₂), f.eks. brændselsanvendelse i boosterstationer, der overvåges i overensstemmelse med de relevante bilag i disse retningslinjer

$T_{\text{IND},i}$ = mængde CO₂ overført til transportnettet ved indgangsstedet i , bestemt i overensstemmelse med bilag XII og punkt 5.7 i bilag I

$T_{\text{UD},i}$ = mængde CO₂ ført ud af transportnettet ved udgangsstedet i , bestemt i overensstemmelse med bilag XII og punkt 5.7 i bilag I.

METODE B

Udledningerne beregnes ved at tage højde for de potentielle CO₂-udledninger fra alle udledningsrelevante processer på anlægget og den mængde CO₂, der er opsamlet og overført til transportfaciliteten, ved hjælp af følgende formel:

$$\text{udledning [t CO}_2\text{]} = \text{CO}_2 \text{ fugitiv} + \text{CO}_2 \text{ udluftet} + \text{CO}_2 \text{ udsivningsuheld} + \text{CO}_2 \text{ anlæg}$$

hvor

udledning = samlet CO₂-udledning fra transportnettet [t CO₂]

CO₂ fugitiv = mængde fugitive udledninger [t CO₂] fra CO₂ transporteret i transportnettet, herunder fra pakninger, ventiler, mellemliggende kompressorstationer og mellemliggende lagringslokaliteter

CO₂ udluftet = mængde udluftningsudledninger [t CO₂] fra CO₂ transporteret i transportnettet

CO₂ udsivningsuheld = mængde CO₂ [t CO₂] transporteret i transportnettet, som udledes som følge af svigt i en eller flere af transportnettets komponenter

CO₂ anlæg = mængde CO₂ [t CO₂], som udledes fra forbrænding eller andre processer, der funktionelt er forbundet til rørledningstransporten i transportnettet, overvåget i overensstemmelse med de relevante bilag i disse retningslinjer.

2.2. KVANTIFICERINGSKRAV

Driftslederen skal ved valget mellem metode A eller B over for den kompetente myndighed godtgøre, at den valgte metode vil medføre mere pålidelige resultater med lavere usikkerhed for den samlede udledning ved at anvende den bedste tilgængelige teknologi og viden på tidspunktet for ansøgning om tilladelse til drivhusgasudledning, uden at det medfører urimelige omkostninger. Hvis driftslederen vælger metode B, skal han over for den kompetente myndighed godtgøre, at den samlede usikkerhed for det årlige udledningsniveau af drivhusgasser for hans transportnet ikke overskrider 7,5 %.

2.2.1. SÆRLIGE KRAV VED METODE A

Mængden af CO₂ overført fra og til transportnettet bestemmes i overensstemmelse med punkt 5.7 i bilag I ved hjælp af systemer til kontinuerlig udledningsmåling i overensstemmelse med bilag XII. Som minimum anvendes metodetrin 4, jf. bilag XII. Kun hvis det kan godtgøres over for den kompetente myndighed, at det er teknisk umuligt at anvende dette metodetrin, må et lavere trin anvendes for den pågældende udledningskilde.

2.2.2. SÆRLIGE KRAV VED METODE B

2.2.2.1. Forbrændingsudledninger

Potentielle forbrændingsudledninger fra brændsel skal overvåges i overensstemmelse med bilag II.

2.2.2.2. Fugitive udledninger fra transportnettet

Fugitive udledninger omfatter udledninger fra følgende type udstyr:

— pakninger

— måleanordninger

— ventiler

— mellemliggende kompressorstationer

— mellemliggende lagringsanlæg.

De gennemsnitlige emissionsfaktorer (*EF*) (udtrykt som g CO₂/tidsenhed) pr. udstyrsdel/forekomst, hvor fugitive udledninger kan forventes, bestemmes af driftslederen ved driftens start og senest ved udgangen af det første rapporteringsår, hvor transportnettet er i drift. Disse faktorer skal revurderes af driftslederen mindst hvert femte år under anvendelse af de bedste foreliggende teknikker på området.

Den samlede udledning beregnes ved at multiplicere antallet af udstyrsdele i hver kategori med emissionsfaktoren og indregne resultaterne for de enkelte kategorier, som vist i ligningen nedenfor:

$$\text{Flygtige udledninger [tCO}_2\text{]} = \left(\sum_{\text{Kategori}} EF[\text{gCO}_2/\text{forekomst}] \times \text{antal forekomster} \right) / 1\,000\,000$$

Antallet af forekomster er antallet af dele af det pågældende udstyr pr. kategori multipliceret med antal tidsenheder pr. år.

2.2.2.3. Udledning som følge af udsivningsuheld

Driftslederen af transportnettet skal dokumentere nettets integritet ved hjælp af repræsentative (rum- og tidsrelaterede) temperatur- og trykdata. Hvis dataene indikerer, at en udsivning har fundet sted, skal driftslederen beregne mængden af udsivet CO₂ ved hjælp af en passende metode, som er dokumenteret i overvågningsplanen og baseret på industriens retningslinjer for bedste praksis, f.eks. ved at sammenholde forskellene mellem temperatur- og trykdata med de integritetsrelaterede gennemsnitlige tryk- og temperaturværdier.

2.2.2.4. Udluftningsudledninger

Driftslederen skal i overvågningsplanen fremlægge en analyse af potentielle situationer, hvor der forekommer udledning i forbindelse med udluftning, bl.a. i forbindelse med vedligeholdelse eller nødsituationer, og en hensigtsmæssig og dokumenteret metode til beregning af mængden af udluftet CO₂, som er baseret på industriens retningslinjer for bedste praksis.

2.2.2.5. Validering af resultatet af beregningen i forbindelse med fugitiv udledning og udsivningsudledning

Eftersom overvågning af CO₂ overført til og fra et transportnet under alle omstændigheder vil blive foretaget af kommercielle årsager, skal driftslederen af transportnettet mindst én gang om året anvende metode A til at validere resultaterne for metode B. I den forbindelse kan de i bilag XII definerede lavere metodetrin anvendes ved måling af overført CO₂.«

E. Som bilag XVIII indsættes følgende:

»BILAG XVIII

Aktivitetsspecifikke retningslinjer for geologisk lagring af CO₂ på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF

1. AFGRÆNSNING

Afgrænsningen for overvågning og rapportering af udledning fra geologisk lagring af CO₂ skal være specifik for det enkelte anlæg og baseret på den afgrænsning af lagringslokaliteten og lagringskomplekset, som er angivet i tilladelsen i henhold til direktiv 2009/31/EF. Alle udledningskilderne fra CO₂-injektionsanlægget skal medtages i tilladelsen til drivhusgasudledning. Hvis der fra et lagringskompleks konstateres udsivninger, som betyder, at der udledes eller frigives CO₂ til vandsøjlen, skal de medtages som udledningskilder for det pågældende anlæg, indtil der er truffet udbedrende foranstaltninger i henhold til artikel 16 i direktiv 2009/31/EF, og indtil der ikke længere kan spores udledning eller frigivelse til vandsøjlen fra den pågældende udsivning.

2. BESTEMMELSE AF CO₂-UDLEDNING

Potentielle udledningskilder for CO₂-udledning fra geologisk lagring af CO₂ omfatter:

- brændselsanvendelse på boosterstationer og andre forbrændingsaktiviteter som f.eks. strømgeneratorer på anlægget
- udluftning i forbindelse med injektionsaktiviteter eller ved forbedret kulbrinteindvinding

- fugitive udledninger ved injektion
- undsluppet CO₂ i forbindelse med forbedret kulbrinteindvinding
- udsivning.

En lagringslokalitet skal ikke tilføje CO₂ modtaget fra et andet anlæg til sit beregnede udledningsniveau og skal ikke fratrække CO₂, der er overført til et andet anlæg eller geologisk lagret i anlægget, fra sit beregnede udledningsniveau.

2.1. UDLEDNING FRA BRÆNDELSANVENDELSE

Forbrændingsudledninger fra aktiviteter over jorden bestemmes i overensstemmelse med bilag II.

2.2. UDLUFTNINGSUDLEDNING OG FUGITIV UDLEDNING FRA INJEKTION

Udledning fra udluftningsudledninger og fugitive udledninger bestemmes som følger:

$$CO_2 \text{ udledt } [tCO_2] = V \text{ CO}_2 [tCO_2] + F \text{ CO}_2 [tCO_2]$$

idet

$V \text{ CO}_2$ = mængde CO₂, der er udluftet

$F \text{ CO}_2$ = mængde CO₂ fra fugitive udledninger

$V \text{ CO}_2$ bestemmes ved hjælp af systemer til kontinuerlig udledningsmåling i overensstemmelse med bilag XII i disse retningslinjer. Hvis anvendelsen af systemer til kontinuerlig udledningsmåling medfører urimelige omkostninger, kan driftslederen med den kompetente myndigheds godkendelse i overvågningsplanen benytte en passende metode baseret på bedste praksis i industrien.

$F \text{ CO}_2$ betragtes som én kilde, hvilket betyder, at usikkerhedskravene i bilag XII og punkt 6.2 i bilag I finder anvendelse på den samlede værdi og ikke på de enkelte udledningspunkter. Driftslederen skal i overvågningsplanen fremlægge en analyse af potentielle kilder til fugitive udledninger og en hensigtsmæssig dokumenteret metode til beregning eller måling af mængden af $F \text{ CO}_2$, som er baseret på industriens retningslinjer for bedste praksis. Til bestemmelse af $F \text{ CO}_2$ kan data indsamlet i overensstemmelse med artikel 13 og bilag II, punkt 1.1, litra e)-h), i direktiv 2009/31/EF i forbindelse med injektionsanlægget anvendes, for så vidt de opfylder kravene i disse retningslinjer.

2.3. UDLUFTNINGSUDLEDNING OG FUGITIVE UDLEDNINGER FRA FORBEDRET KULBRINTEINDVINDING

Kombinationen af forbedret kulbrinteindvinding og geologisk lagring af CO₂ skønnes at ville udgøre en yderligere kildestrøm af udledninger, i form af CO₂, der er undsluppet med de frembragte kulbrinter. Yderligere udledningskilder i forbindelse med forbedret kulbrinteindvinding omfatter:

- olie-gas-separationsenheder og gasgenanvendelsesanlæg, hvor der vil kunne forekomme fugitive CO₂-udledninger
- flareskorstenen, hvor udledninger kan forekomme pga. anvendelsen af kontinuerlige positive udluftningssystemer og under trykudligning af kulbrinteproduktionsanlægget
- CO₂-udluftningssystemet, som skal undgå flareslukning pga. høje CO₂-koncentrationer.

Eventuelle fugitive udledninger vil normalt blive omdirigeret via et gasindeslutningssystem til flaresystemet eller CO₂-udluftningssystemet. Sådanne eventuelle fugitive udledninger eller CO₂, som f.eks. er udluftet fra et CO₂-udluftningssystem, bestemmes i overensstemmelse med dette bilags punkt 2.2.

Udledninger fra flareskorstenen bestemmes i overensstemmelse med bilag II, idet der tages højde for potentielt indeholdt CO₂ i flaregassen.

3. UDSIVNING FRA LAGRINGSKOMPLEKSET

Der skal iværksættes overvågning, såfremt en eventuel udsivning medfører udledning eller frigivelse til vandsøjlen. Udledninger som følge af frigivelse af CO₂ til vandsøjlen anses for at svare til mængden, der er frigivet til vandsøjlen.

Overvågning af udledninger eller frigivelse til vandsøjlen fra en udsivning skal opretholdes, indtil der er truffet udbedrende foranstaltninger i henhold til artikel 16 i direktiv 2009/31/EF, og indtil der ikke længere kan spores udledning eller frigivelse til vandsøjlen fra den pågældende udsivning.

Udledning og frigivelser til vandsøjlen kvantificeres som følger:

$$CO_2 \text{ emitted } [tCO_2] = \sum_{T_{\text{Start}}}^{T_{\text{End}}} L \text{ CO}_2 [tCO_2/d]$$

idet

$L \text{ CO}_2$ = CO_2 -masse udledt eller frigivet pr. kalenderdag pga. udsivningen. For hver kalenderdag udsivningen overvåges, beregnes udsivningen som den gennemsnitlige udsivning pr. time [tCO_2/h] multipliceret med 24. Massen af udsivningen pr. time bestemmes i overensstemmelse med bestemmelserne i den godkendte overvågningsplan for lagringslokaliteten og udsivningen. For hver kalenderdag forud for overvågnings påbegyndelse sættes den udsivede masse pr. dag lig med den udsivede daglige masse den første overvågningsdag.

T_{start} = den senest forekommende af følgende datoer

- a) den sidste dato, hvor der ikke blev rapporteret om udledning eller frigivelse til vandsøjlen fra den undersøgte kilde
- b) datoen, hvor CO_2 -injektionen blev påbegyndt
- c) en anden dato, hvor det over for den kompetente myndighed kan godtgøres, at udledningen eller frigivelsen til vandsøjlen ikke kan have startet før den dato.

T_{slut} = den dato, hvor der er truffet udbedrende foranstaltninger i henhold til artikel 16 i direktiv 2009/31/EF, og hvor der ikke længere kan konstateres udledning eller frigivelse til vandsøjlen.

Andre metoder til kvantificering af udledning eller frigivelse til vandsøjlen fra udsivninger kan anvendes, hvis de godkendes af den kompetente myndighed, med den begrundelse, at de er mere nøjagtige end tilgangen ovenfor.

Mængden af udledninger som følge af udsivning fra lagringskomplekset kvantificeres for hvert udsivningsuheld med en maksimal samlet usikkerhed i rapporteringsperioden på $\pm 7,5\%$. Hvis den samlede usikkerhed for den anvendte kvantificeringsmetode overstiger $\pm 7,5\%$ anvendes følgende tilpasning:

$$CO_{2,Rapporteret} [tCO_2] = CO_{2,Kvantificeret} [tCO_2] \times (1 + (usikkerhed_{\text{System}} [\%]/100) - 0,075)$$

idet

$CO_{2,Rapporteret}$: er den CO_2 -mængde, der skal medtages i den årlige udledningsrapport for så vidt angår det pågældende udsivningsuheld.

$CO_{2,Kvantificeret}$: er CO_2 -mængden bestemt via den anvendte kvantificeringsmetode for det pågældende udsivningsuheld

$Usikkerhed_{\text{System}}$: er den usikkerhedsgrad, der forbindes med den kvantificeringsmetode, der er anvendt ved pågældende udsivningsuheld, bestemt i overensstemmelse med punkt 7 i disse retningslinjers bilag I.»

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 18. juni 2010

om beskyttelsesforanstaltninger over for equin infektiøs anæmi i Rumænien

(meddelt under nummer K(2010) 3767)

(EØS-relevant tekst)

(2010/346/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Equin infektiøs anæmi (i det følgende benævnt »EIA«) er en virussygdom, der kun angriber dyr af hestefamilien. Inkubationstiden er normalt 1-3 uger, men kan være på op til tre måneder. Inficerede dyr af hestefamilien vil bære smitten resten af livet og kan potentielt give infektionen videre til andre dyr af hestefamilien. EIA-infektioner vil ofte gå upåagtede hen, medmindre dødsfaldet er resultatet af et af de akutte kliniske angreb under viræmi, hvor sandsynligheden for overførsel er væsentlig forøget. Lokal overførsel sker ved overførsel af blod fra et inficeret dyr af hestefamilien via blodsugende hestebremser, der afbrydes i deres forehavende, og via smitte af fosteret in utero. De vigtigste årsager til spredning af sygdommen over lange afstande er flytning af inficerede dyr af hestefamilien samt sæd, æg og embryoner herfra, og anvendelse af kontaminerede nåle eller infusion af blodprodukter, der indeholder viruset.
- (2) EIA er en anmeldelsespligtig sygdom i henhold til bilag A til Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande ⁽²⁾. Endvidere er det i Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet ⁽³⁾ fastsat, at EIA-udbrud skal anmeldes til Kommissionen og de øvrige medlemsstater via systemet for anmeldelse af dyresygdomme (ADNS).
- (3) I artikel 4, stk. 5, i direktiv 90/426/EØF er der fastsat restriktioner vedrørende flytning af dyr af hestefamilien fra bedrifter, hvor forekomst af EIA er blevet bekræftet,

indtil det tidspunkt hvor de resterende dyr, efter at de angrebne dyr er blevet aflivet, har reageret negativt på to Coggins-test.

- (4) Til forskel fra dyresundhedssituationen i andre medlemsstater er EIA endemisk i Rumænien, og der foretages ikke omgående aflivning af inficerede dyr af hestefamilien. Derfor blev Kommissionens beslutning 2007/269/EF af 23. april 2007 om beskyttelsesforanstaltninger over for equin infektiøs anæmi ⁽⁴⁾ i Rumænien vedtaget.
- (5) Nyere tilfælde af EIA hos dyr af hestefamilien til opdræt og som brugsdyr, som sendes fra Rumænien til andre medlemsstater, og de nyligt offentliggjorte resultater af en veterinærkontrol, som Kommissionens tjenestegrene gennemførte i 2009 i Rumænien i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 90/426/EØF ⁽⁵⁾, viser, at gennemførelsen, håndhævelsen og overvågningen af beslutning 2007/269/EF er utilstrækkelige.
- (6) Hvad angår handelen med levende dyr af hestefamilien samt sæd, æg og embryoner herfra udgør sygdomssituationen i Rumænien en dyresundhedsrisiko for dyr af hestefamilien i Unionen. Der bør derfor vedtages beskyttelsesforanstaltninger, ved at der fastsættes en særlig ordning for flytning af og handel med dyr af hestefamilien samt sæd, æg og embryoner herfra såvel som visse blodprodukter fra dyr af hestefamilien, som kommer fra Rumænien, for at beskytte dyr af hestefamilien sundhed og velfærd i Unionen.
- (7) Sygdomsprævalensen er ikke jævnt fordelt i hele Rumænien og blandt de forskellige kategorier af dyr af hestefamilien i denne medlemsstat. Denne situation åbner mulighed for mindre strenge betingelser for flytning af visse heste, der er registreret med henblik på konkurrencer og væddeløb, og bør give mulighed for i fremtiden at fastlægge sygdomsfrie regioner.
- (8) I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i direktiv 90/426/EØF kan bestemmelsesmedlemsstaten generelt eller begrænset indrømme en fravigelse af visse af kravene i artikel 4, stk. 5, forudsat at dyret er forsynet med et særligt mærke, der angiver, at det er bestemt til slagtning, og at det af sundhedscertifikatet fremgår, at der er indrømmet en sådan fravigelse. Er der indrømmet en sådan fravigelse, skal slagtedyr sendes direkte til det udpegede slagteri og slagtes der inden for en frist på højst fem dage fra ankomsten til slagteriet.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 42.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 58.

⁽⁴⁾ EUT L 115 af 3.5.2007, s. 18.

⁽⁵⁾ DG(SANCO) 2009-8256 — MR FINAL (http://ec.europa.eu/food/fvo/rep_details_en.cfm?rep_id=2341).

- (9) I artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾, er der fastsat krav til akkreditering af laboratorier, der analyserer prøver, som er udtaget i forbindelse med offentlig kontrol.
- (10) I bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 180/2008 af 28. februar 2008 om EF-referencelaboratoriet for andre hestesygdomme end afrikansk hestepest ⁽²⁾ er fastsat de funktioner, opgaver og procedurer for Unionens referencelaboratorium for hestesygdomme, som skal gælde for samarbejdet med de laboratorier, der har til opgave at diagnosticere infektiøse sygdomme hos dyr af hestefamilien i medlemsstaterne. Disse funktioner omfatter blandt andet at fremme harmoniseringen af diagnosticeringen og sikre en høj testkvalitet i Unionen ved at tilrettelægge og gennemføre periodiske sammenlignende forsøg og regelmæssigt at meddele Kommissionen, medlemsstaterne og de nationale/centrale laboratorier resultaterne af disse forsøg. I det arbejdsprogram, som Kommissionen og laboratoriet blev enige om, fastsættes det, at den første præstationsprøvning for EIA finder sted i 2010.
- (11) Da der ikke findes særlige EU-standarder for testning for EIA, bør der henvises til det relevante kapitel i »Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals 2009« fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE). Dette kapitel, som i den nuværende udgave er kapitel 2.5.6, foreskriver anvendelse af agar-gel-immunodiffusion (AGID) til påvisning af EIA hos heste, som er en præcis og pålidelig test, undtagen under visse omstændigheder, som er specificeret i OIE's manual. I denne afgørelse bør det derfor fastsættes, at der skal foretages to AGID-test for EIA med negative resultater for at kompensere for denne tests begrænsninger.
- (12) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 504/2008 af 6. juni 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 90/426/EØF og 90/427/EØF for så vidt angår metoder til identifikation af enhovede dyr ⁽³⁾ skal dyr af hestefamilien identificeres ved et identifikationsdokument. For at styrke bindeleddet mellem identifikationsdokumentet og dyret bør voksne heste, der skal transporteres fra Rumænien til andre medlemsstater, mærkes ved hjælp af injektion af en elektronisk transponder.
- (13) I artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter ⁽⁴⁾ er der fastsat bestemmelser om kontrol og andre foranstaltninger i forbindelse med logbogen, som den kompetente myndighed skal gennemføre for transport over lange afstande.
- (14) Kravene til certifikater i forbindelse med flytning og transport af dyr af hestefamilien er fastsat i artikel 8 i direktiv 90/426/EØF. For at forbedre sporbarheden af registrerede dyr af hestefamilien fra områder i Rumænien, der er angrebet af EIA, i andre medlemsstater bør erklæringen i overensstemmelse med bilag B til direktiv 90/426/EØF erstattes af et dyresundhedscertifikat i overensstemmelse med bilag C til nævnte direktiv.
- (15) Det integrerede veterinærinformationssystem (»Traces«), som blev indført ved Kommissionens beslutning 2004/292/EF af 30. marts 2004 om anvendelse af Traces-systemet ⁽⁵⁾ kan spille en vigtig rolle ved »kanaliseringen« af dyr af hestefamilien fra Rumænien til slagterier i andre medlemsstater.
- (16) Flytning af dyr af hestefamilien, som ikke er bestemt til slagtning, fra Rumænien til andre medlemsstater bør ikke anses for afsluttet, før en EIA-test af en blodprøve, der er taget under isolation efter ankomst til bestemmelsesstedet, har bekræftet, at denne sygdom ikke er til stede.
- (17) Da den berørte sektor er klar over den risiko, som sygdomssituationen i Rumænien udgør, bør det være muligt for dem, der er involveret i flytningen af dyr af hestefamilien fra Rumænien, at dele ansvaret og de udgifter, som de kompetente myndigheder har i forbindelse med sådanne flytninger.
- (18) Ved Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ⁽⁶⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 176/2010 ⁽⁷⁾, indføres der krav om EIA-test også for donorhopper, fra hvilke der opsamles æg eller embryoner. Disse ændringer anvendes dog først fra den 1. september 2010. Det er derfor nødvendigt at supplere de dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i Kommissionens beslutning 95/294/EF af 24. juli 1995 om sundhedscertifikatet for handel med æg og embryoner fra heste ⁽⁸⁾ med et krav om EIA-test, hvis æggene og embryonerne opsamles fra hopper, der holdes i Rumænien.
- (19) Endvidere bliver dyresundhedskravene i EU's lovgivning om blodprodukter fra dyr af hestefamilien i øjeblikket revideret. Kravene for serum til dyr af hestefamilien er i øjeblikket fastsat i kapitel V, del A, i bilag VIII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 56 af 29.2.2008, s. 4.

⁽³⁾ EUT L 149 af 7.6.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 94 af 31.3.2004, s. 63.

⁽⁶⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54.

⁽⁷⁾ EUT L 52 af 3.3.2010, s. 14.

⁽⁸⁾ EFT L 182 af 2.8.1995, s. 27.

⁽⁹⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

- (20) Af hensyn til klarheden i EU-lovgivningen bør beslutning 2007/269/EF ophæves og afløses af nærværende afgørelse.
- (21) Overgangsbestemmelser synes unødvendige, da de fastsatte foranstaltninger tager behørigt hensyn til det rumænske program for udryddelse af EIA i Rumænien, der for nylig blev vedtaget.
- (22) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Beskyttelsesforanstaltninger for dyr af hestefamilien, sæd, æg og embryoner fra dyr af hestefamilien og blodprodukter af dyr af hestefamilien

1. Rumænien må ikke sende følgende varer til andre medlemsstater:

- a) dyr af hestefamilien fra regioner, der er opført i bilaget
- b) sæd fra dyr af hestefamilien
- c) æg og embryoner fra dyr af hestefamilien
- d) blodprodukter af dyr af hestefamilien.

2. Forbuddet i stk. 1, litra a), gælder ikke for dyr af hestefamilien fra bedrifter beliggende uden for Rumænien, som:

- a) går i transit gennem Rumænien ad større veje og motorveje, eller
- b) transporteres gennem Rumænien uden afbrydelse af transporten direkte til et slagteri til omgående slagtning og ledsages af et dyresundhedscertifikat, som er udfærdiget i overensstemmelse med modellen i bilag C til direktiv 90/426/EØF.

Artikel 2

Undtagelser for flytning af dyr af hestefamilien fra regioner, der er opført i bilaget, til andre medlemsstater

1. Uanset artikel 1, stk. 1, litra a), kan Rumænien tillade, at der sendes sendinger af dyr af hestefamilien til andre medlemsstater, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Hele sendingen af dyr af hestefamilien har været:
  - i) isoleret under officielt tilsyn på en bedrift, der af den kompetente myndighed er godkendt som værende fri for equin infektiøs anæmi (»EIA«) (»godkendt bedrift«) og
  - ii) holdt i en afstand på mindst 200 m fra andre dyr af hestefamilien med en lavere sundhedsstatus i mindst 90 dage inden afsendelsesdatoen.
- b) Alle dyr af hestefamilien, der indgår i sendingen, er med negativt resultat blevet underkastet en agar-gel-immunodiffusionstest for EIA (»AGID-testen«) udført på blodprøver, der er taget to gange med 90 dages mellemrum; den anden af disse blodprøver er taget højst 10 dage inden datoen for sendingens afsendelse fra den godkendte bedrift; AGID-testen opfylder kriterierne i det relevante kapitel i »Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals 2009« fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE) (»manualen«).
- c) Transportvirksomheden skal dokumentere de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at de dyr af hestefamilien, der indgår i sendingen, afsendes fra den godkendte drift direkte til bestemmelsesstedet uden at have passeret et marked eller et samlested.
- d) Hvis sendingen omfatter registrerede dyr af hestefamilien eller dyr af hestefamilien til opdræt og som brugsdyr, er alle andre dyr af hestefamilien på den godkendte bedrift i den isolationsperiode, der er nævnt i litra a), nr. i), med negativt resultat blevet underkastet en AGID-test foretaget på blodprøver, der er taget, enten før de flyttes fra bedriften i isolationsperioden eller højst 10 dage inden datoen for sendingens afsendelse fra den godkendte bedrift.
- e) Alle dyr af hestefamilien, der indgår i sendingen, mærkes med implantering af en elektronisk transponder og identificeres ved hjælp af ét enkelt identifikationsdokument for dyr af hestefamilien eller et pas, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 504/2008, som angiver:
  - i) i dokumentets afsnit I, del A, punkt 5, det nummer, som vises, når den implanterede elektroniske transponder aflæses
  - ii) i dokumentets afsnit VII den AGID-test, der er fastsat i litra b) og d), og resultaterne heraf.
- f) Kontrollen vedrørende logbogen, som er gennemført i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2005, skal være tilfredsstillende og må ikke kræve, at der skal sendes oplysninger til en kontrolpost i en transitmedlemsstat i overensstemmelse med forordningens artikel 14, stk. 1, litra d).

- g) De dyr af hestefamilien, som indgår i sendingen, ledsages af et behørigt udfyldt dyresundhedscertifikat i overensstemmelse med modellen i bilag C til direktiv 90/426/EØF med angivelse af bestemmelsesstedet og med følgende supplerende tekst:

»Dyr af hestefamilien afsendt i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 2010/346/EU (*).

(*) EUT L 155 af 22.6.2010, s. 48.«

2. Uanset stk. 1, litra b), kan den første AGID-test, der udføres på prøver, der er taget mindst 90 dage før afsendelsen, udelades på følgende betingelser:

- a) bestemmelsesmedlemsstaten har indrømmet en sådan fravigelse ved anvendelsen af foranstaltningerne i artikel 7, stk. 2, i direktiv 90/426/EØF, eller
- b) dyrene af hestefamilien skal transporteres direkte til et slagteri og er blevet bragt til den godkendte bedrift fra bedrifter, der er attesteret som værende frie for EIA i overensstemmelse med det gældende nationale EIA-bekæmpelsesprogram.

Artikel 3

Undtagelser for flytning af dyr af hestefamilien fra regioner, der er opført i bilaget, til andre medlemsstater, for så vidt angår registrerede heste, der deltager i visse konkurrencer og arrangementer

Uanset artikel 2, stk. 1, litra a), b), c), d) og f), kan Rumænien tillade, at der til andre medlemsstater afsendes sendinger af registrerede heste, der skal deltage i konkurrencer i Det Internationale Rideforbunds regi (FEI) eller i større internationale hestevæddeløb, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Hestene er med negativt resultat blevet underkastet en AGID-test i overensstemmelse med de kriterier, der fastsat i manualen, udført på en blodprøve, der er taget højst 10 dage inden datoen for afsendelse fra den godkendte bedrift.
- b) Alle dyr af hestefamilien på den godkendte bedrift og inden for en afstand af 200 m omkring den godkendte bedrift er med negativt resultat blevet underkastet en AGID-test udført på en blodprøve, der er taget mellem 90 og 180 dage før datoen for den planlagte flytning.
- c) Betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra e) og g).

Artikel 4

Restriktioner ved positive resultater af AGID-testen

Ved positive resultater af AGID-testene, jf. artikel 2, stk. 1, litra b) og d), og artikel 3, litra a), skal hele den godkendte bedrift

omfattes af begrænsninger med hensyn til flytning, indtil de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 5, litra a), i Rådets direktiv 90/426/EØF er gennemført.

Artikel 5

Undtagelser for frossen sæd og frosne æg og embryoner fra dyr af hestefamilien og blodprodukter af dyr af hestefamilien

1. Uanset artikel 1, stk. 1, litra b), kan Rumænien tillade, at der til andre medlemsstater sendes frossen sæd fra dyr af hestefamilien, der opfylder kravene i kapitel II, afsnit I, punkt 1.6, litra c), samt punkt 1.7 og 1.8, i bilag D til direktiv 92/65/EØF.

2. Uanset artikel 1, stk. 1, litra c), kan Rumænien tillade, at der til andre medlemsstater sendes frosne embryoner fra donorhopper, som med negativt resultat er blevet underkastet en AGID-test udført på blodprøver, der er taget med 90 dages mellemrum; den anden af disse blodprøver skal være taget mellem 30 og 45 dage efter opsamlingen af embryonerne.

3. Sendinger af frossen sæd eller frosne embryoner, jf. stk. 1 og 2, ledsages af et dyresundhedscertifikat, der er udarbejdet for den pågældende sending i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, i direktiv 92/65/EØF, med følgende supplerende tekst:

»Sæd/embryoner (det ikke relevante overstreges) fra dyr af hestefamilien, der er afsendt i overensstemmelse med Kommissionens 2010/346/EU (*).

(*) EUT L 155 af 22.6.2010, s. 48.«

4. Uanset artikel 1, stk. 1, litra d), kan Rumænien tillade, at der til andre medlemsstater sendes serum fra dyr af hestefamilien, der opfylder kravene i kapitel V, del A, i bilag VIII til forordning (EF) 176/2010.

Artikel 6

Supplerende krav til Rumænien

Rumænien sikrer, at:

- a) godkendte bedrifters navn og geografiske beliggenhed samt navn og stilling for den embedsdyrlæge, der er ansvarlig for den godkendte bedrift og for at underskrive dyresundhedscertifikatet, jf. artikel 2, stk. 1, litra g), og artikel 5, stk. 3, meddeles Kommissionen og de øvrige medlemsstater
- b) det officielle laboratorium, der gennemfører AGID-testene, jf. artikel 2, stk. 1, litra b) og d), og artikel 3:

- i) opfylder kravene i artikel 12 i forordning (EF) nr. 882/2004
- ii) inden den 31. december 2010 og derefter hvert år gennemfører en præstationsprøvning i samarbejde med EU-referencelaboratoriet for andre hestesygdomme end afrikansk hestepest
- c) der for hver AGID-test, der gennemføres højst 10 dage inden afsendelsesdatoen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra b) og d), og artikel 3, opbevares to blodprøver i det officielle laboratorium, jf. litra b), i mindst 90 dage, medmindre:
  - i) dyrets død er anmeldt i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EF) nr. 504/2008, eller
  - ii) der er meddelt et negativt resultat af AGID-testen, jf. artikel 7, stk. 1, litra b), inden de 90 dage er gået
- d) flytningen anmeldes forud til bestemmelsesstedet via Traces mindst 36 timer inden ankomsttidspunktet.

Artikel 7

Bestemmelsesmedlemsstaternes forpligtelser

1. Bestemmelsesmedlemsstaterne sikrer, at hvis flytningen af de i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede dyr anmeldes forud i overensstemmelse med artikel 6, litra d), skal dyrene af hestefamilien efter deres ankomst til bestemmelsesstedet:
  - a) slagtes inden 72 timer efter ankomsten til slagteriet som anmeldt til de kompetente myndigheder via Traces; 10 % af de sendinger, der ankommer til slagteriet i overensstemmelse med denne afgørelse, skal underkastes AGID-testning efter ankomsten, eller
  - b) isoleres under officielt veterinærtilsyn på bestemmelsesbedriften som anført i dyresundhedscertifikatet, jf. artikel 2, stk. 1, litra g), i mindst 30 dage og på en afstand af mindst 200 m fra andre dyr af hestefamilien eller under vektorsikrede forhold og med negativt resultat underkastes en AGID-test udført på en blodprøve, der er taget højst 28 dage efter datoen for isolationsperiodens begyndelse.
2. Uden at artikel 1, stk. 1, litra b) derved tilsidesættes, sikrer medlemsstaterne, at de i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede dyr af hestefamilien i 90 dage efter deres ankomst til bestemmelsesbedriften, jf. stk. 1, litra b), kun kan sendes fra denne bedrift til en anden medlemsstat, hvis:
  - a) de med negativt resultat er blevet underkastet en AGID-test udført på en blodprøve, der er taget højst 10 inden afsendelsesdatoen, og

- b) de ledsages af et behørigt udfyldt dyresundhedscertifikat, der er i overensstemmelse med modellen i bilag C til direktiv 90/426/EØF.

Artikel 8

Rapporteringsforpligtelser

Medlemsstater, der handler med dyr af hestefamilien og sæd, æg og embryoner herfra i overensstemmelse med denne afgørelse, aflægger regelmæssigt, dog mindst hver tredje måned, rapport til Kommissionen og de øvrige medlemsstater på møderne i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

Artikel 9

Omkostninger i forbindelse med administrative procedurer

1. Rumænien træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt retlige foranstaltninger, for at sikre, at alle omkostninger ved de supplerende administrative procedurer, herunder nødvendige laboratorieundersøgelser eller opfølgende undersøgelser, i forbindelse med flytning af dyr af hestefamilien og sæd, æg, embryoner og serum fra dyr af hestefamilien fra Rumænien i overensstemmelse med artikel 2, 3 og 5, afholdes af afsenderen af dyrene af hestefamilien eller produkterne heraf.

2. Bestemmelsesmedlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt retlige foranstaltninger, for at sikre, at alle omkostninger ved de supplerende administrative procedurer, herunder nødvendige laboratorieundersøgelser eller opfølgende undersøgelser indtil de i artikel 7 fastsatte foranstaltninger er gennemført, i forbindelse med flytningen af dyr af hestefamilien fra Rumænien i overensstemmelse med artikel 2 og 3 afholdes af modtageren af dyrene af hestefamilien.

Artikel 10

Ophævelse

Beslutning 2007/269/EF ophæves.

Artikel 11

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 2010.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

BILAG

Regioner, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a):

Medlemsstat	Region	Bemærkning
Rumænien	Hele landet	

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 19. juni 2010

om ændring af beslutning 2004/388/EF om et dokument vedrørende overførsel af eksplosivstoffer inden for Fællesskabet

(meddelt under nummer K(2010) 3666)

(EØS-relevant tekst)

(2010/347/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til det system for overførsel af eksplosivstoffer inden for EU, der fastlægges i direktiv 93/15/EØF, skal der indhentes tilladelse til overførslerne hos de kompetente myndigheder med ansvar for oprindelses-, transit- og bestemmelsesområderne for eksplosivstofferne.

(2) Med henblik på at lette overførslen af eksplosivstoffer mellem medlemsstaterne, samtidig med at de krævede sikkerhedsforanstaltninger vedrørende overførsel af disse produkter overholdes, er der ved Kommissionens beslutning 2004/388/EF af 15. april 2004 om et dokument vedrørende overførsel af eksplosivstoffer inden for Fællesskabet ⁽²⁾ fastlagt en model af det dokument, der skal anvendes ved overførslerne, og som omfatter de i artikel 9, stk. 5 og 6, i direktiv 93/15/EØF krævede oplysninger.

(3) Beslutning 2004/388/EF bør tilpasses, så der tages hensyn til, at der er udviklet et elektronisk system for overførselstilladelser, som er tilgængeligt for alle medlemsstater.

(4) Det bør bl.a. være muligt for den kompetente myndighed i oprindelsesmedlemsstaten at udskrive alle nødvendige dokumenter og udstede dokumentet vedrørende overførsel af eksplosivstoffer til leverandøren, når den har sikret sig, at alle de kompetente myndigheder i de

berørte medlemsstater har givet deres tilladelse til overførslen, da dette vil reducere den administrative byrde for virksomhederne og medlemsstaternes myndigheder.

(5) Det konkluderes i en evaluering af gennemførelsen af direktiv 93/15/EØF, der er foretaget på Europa-Kommissionens vegne, at proceduren for medlemsstaternes udstedelse af overførselstilladelser bør forkortes. Løsningen har været at indføre og anvende et fælles elektronisk system.

(6) I En »Small Business Act« for Europa ⁽³⁾ og i Tredje strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾ forpligter Europa-Kommissionen sig til at sætte sig som mål at øge forudsigeligheden og hjælpe erhvervslivet med at forberede sig på ændringer af lovgivningen. En konkret foranstaltning til at nå dette mål er at indføre et særligt system for fælles ikrafttrædelsesdatoer, så det så vidt muligt sikres, at datoen for anvendelse af lovgivning, der berører erhvervslivet, svarer til visse faste datoer i løbet af året. Det bør der tages hensyn til, når datoen for anvendelse af denne afgørelse fastsættes.

(7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det i henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 93/15/EØF nedsatte forvaltningsudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I beslutning 2004/388/EF foretages følgende ændringer:

1) Som artikel 3a indsættes:

»Artikel 3a

Når oprindelsesmedlemsstaten, modtagelsesmedlemsstaten og eventuelle transitmedlemsstater alle anvender et fælles elektronisk system for udstedelse af tilladelse til overførsel af eksplosivstoffer inden for EU, finder proceduren i stk. 2-5 anvendelse.

⁽¹⁾ EFT L 121 af 15.5.1993, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 120 af 24.4.2004, s. 43.

⁽³⁾ KOM(2008) 394 endelig af 25.6.2008.

⁽⁴⁾ KOM(2009) 15 endelig af 28.1.2009.

Modtageren indsender dokumentet for overførsel af eksplosivstoffer inden for Fællesskabet i papirudgave eller i elektronisk format, hvor kun rubrik 1-4 er udfyldt, til den kompetente myndighed i modtagermedlemsstaten med henblik på tilladelse.

Når modtagermedlemsstaten har givet sin tilladelse, sender den tilladelsen til oprindelsesmedlemsstaten via det fælles elektroniske system.

Når den kompetente myndighed i oprindelsesmedlemsstaten har givet sin tilladelse, indhenter den tilladelse fra de kompetente myndigheder i alle transitmedlemsstaterne ved hjælp af det fælles elektroniske system.

Når den kompetente myndighed i oprindelsesmedlemsstaten har modtaget alle tilladelserne, udsteder den dokumentet vedrørende overførsel af eksplosivstoffer inden for Fællesskabet med en angivelse af alle de berørte medlemsstaters tilladelser til leverandøren på identitetssikret papir og på oprindelsesmedlemsstatens, eventuelle transitmedlemsstaters og modtagermedlemsstatens officielle sprog og på engelsk.«

- 2) I de forklarende bemærkninger til bilaget indsættes følgende sætning til sidst i punkt 2: »Dette punkt finder ikke anvendelse, når der gøres brug af det fælles elektroniske system omhandlet i artikel 3a.«

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes fra den 29. oktober 2010.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 2010.

På Kommissionens vegne

Antonio TAJANI

Næstformand

IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

RÅDETS AFGØRELSE**af 17. november 2009****om indgåelse af aftalen mellem Den Russiske Føderations regering og Den Europæiske Union om beskyttelse af klassificerede informationer**

(2010/348/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 24 og 38,

under henvisning til henstilling fra formandskabet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet besluttede på samlingen den 27.-28. november 2003 at bemyndige formandskabet, bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, til i overensstemmelse med artikel 24 og 38 i traktaten om Den Europæiske Union at indlede forhandlinger med visse tredjelande, således at Den Europæiske Union kan indgå en aftale med hvert af dem om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede informationer.
- (2) I forlængelse af denne bemyndigelse til at indlede forhandlinger har formandskabet, bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, forhandlet en aftale med Den Russiske Føderations regering om beskyttelse af klassificerede informationer.
- (3) Aftalen bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Russiske Føderations regering og Den Europæiske Union om beskyttelse af klassificerede informationer godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Den Europæiske Union ⁽¹⁾.

Artikel 3

Denne afgørelse har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 2009.

På Rådets vegne

C. BILDT

Formand

⁽¹⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

OVERSÆTTELSE

AFTALE

mellem Den Russiske Føderations regering og Den Europæiske Union om beskyttelse af klassificerede informationer

DEN RUSSISKE FØDERATIONS REGERING,

og

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt »EU«, repræsenteret ved formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union,

i det følgende benævnt »parterne«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at EU og Den Russiske Føderation er enige om, at der er behov for at etablere et indbyrdes samarbejde om spørgsmål af fælles interesse, navnlig om sikkerhedsspørgsmål,

SOM ERKENDER, at samarbejde mellem parterne kan nødvendiggøre adgang til EU's og Den Russiske Føderations klassificerede informationer samt udveksling af sådanne informationer mellem parterne,

SOM ER BEVIDSTE OM, at adgang til klassificerede informationer samt udveksling heraf kræver, at der træffes passende beskyttelsesforanstaltninger,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Denne aftale finder anvendelse på beskyttelsen af klassificerede informationer, der stilles til rådighed, udveksles eller udarbejdes mellem parterne under samarbejdet mellem dem.

Artikel 2

I denne aftale forstås ved:

- 1) »klassificerede informationer«: informationer og materiale, der beskyttes i henhold til parternes respektive love og administrative bestemmelser, stilles til rådighed, udveksles eller udarbejdes mellem parterne under samarbejdet mellem dem, hvis uautoriserede videregivelse i forskellig grad ville kunne skade Den Russiske Føderations eller EU's eller en eller flere af medlemsstaternes sikkerhedsinteresser, og som er kendetegnet ved en sikkerhedsklassificering
- 2) »bærere af klassificerede informationer«: materiale, herunder fysiske felter med klassificerede informationer i form af symboler, billeder, signaler, tekniske løsninger og processer
- 3) »sikkerhedsklassifikation«: en angivelse, der viser:
  - i hvilken grad Den Russiske Føderations eller EU's eller en eller flere af medlemsstaternes interesser kan skades i tilfælde af uautoriseret videregivelse af klassificerede informationer, og
  - hvilken grad af beskyttelse, der derfor kræves i henhold til Den Russiske Føderations eller EU's love og administrative bestemmelser

4) »klassifikationsmærkning«: den betegnelse, der anbringes på bærere af klassificerede informationer og/eller ledsagende dokumentation med angivelse af sikkerhedsklassifikationen for de deri indeholdte informationer

5) »sikkerhedsgodkendelse«: en administrativ afgørelse truffet i henhold til Den Russiske Føderations eller EU's love og administrative bestemmelser, hvoraf det fremgår, at en person kan få adgang til klassificerede informationer op til et specificeret niveau.

Artikel 3

1. Med henblik på denne aftale forstås ved »EU«: Rådet for Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »Rådet«), generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Generalsekretariatet for Rådet samt Europa-Kommissionen.

2. Med henblik på denne aftale er de organer, der er bemyndigede til at gennemføre denne aftale for Den Russiske Føderations vedkommende, Den Russiske Føderations føderale regeringsmyndigheder.

Artikel 4

1. Den ene part, »den videregivende part«, kan i henhold til stk. 2-5 videregive klassificerede informationer til den anden part, »den modtagende part«.

2. Hver af parterne træffer afgørelse om videregivelse af klassificerede informationer til den anden part fra sag til sag i overensstemmelse med sine egne sikkerhedsinteresser og i henhold til sine egne love og administrative bestemmelser. Intet i denne aftale betragtes som grundlag for obligatorisk eller generisk videregivelse af klassificerede informationer eller visse kategorier af informationer mellem parterne.

3. Hver af parterne skal i henhold til sine egne love og administrative bestemmelser:

- a) beskytte klassificerede informationer, der stilles til rådighed, udveksles eller udarbejdes mellem parterne under samarbejdet mellem dem
- b) sikre, at hverken sikkerhedsklassificering, klassifikationsmærkning eller mærkning foretaget af den videregivende part til begrænsning af videregivelse eller udveksling af informationer, der stilles til rådighed eller udveksles i henhold til denne aftale, ændres uden forudgående skriftligt samtykke fra denne part, og at klassificerede informationer, der stilles til rådighed eller udveksles i henhold til denne aftale, registreres, sikres og beskyttes i henhold til bestemmelserne i denne parts egne love og administrative bestemmelser om informationer med tilsvarende sikkerhedsklassifikation og klassifikationsmærkning, jf. artikel 6
- c) udelukkende anvende klassificerede informationer, der stilles til rådighed eller udveksles i henhold til denne aftale, til de formål, der er fastlagt af den videregivende part
- d) returnere eller tilintetgøre bærere af klassificerede informationer, der modtages fra den anden part, når den videregivende parts kompetente myndighed skriftligt anmoder herom
- e) undlade at videregive klassificerede informationer, der stilles til rådighed eller udveksles i henhold til denne aftale, til andre modtagere end dem, der er nævnt i artikel 3, uden forudgående skriftligt samtykke fra den videregivende part.

4. Klassificerede informationer fremsendes via diplomatiske kanaler, med kurértjeneste eller på anden måde, der er aftalt mellem de kompetente myndigheder omhandlet i artikel 10. I denne aftale gælder følgende:

- a) For EU's vedkommende sendes al korrespondance til chefen for Sekretariatet for Klassificerede Informationer (BIC) i Rådet for Den Europæiske Union. Chefen for Rådets Sekretariat for Klassificerede Informationer videresender al korrespondance til medlemsstaterne og til Europa-Kommissionen, jf. dog stk. 5.
- b) For Den Russiske Føderations vedkommende skal al korrespondance sendes til Den Russiske Føderations mission ved Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab.

5. Den videregivende part kan af operationelle årsager nøjes med at stille korrespondance til specifikke kompetente embedsmænd, organer eller tjenester hos den modtagende part, som specifikt er udpeget som modtagere, under hensyntagen til deres beføjelser og efter »need-to-know«-princippet. Sådan korrespondance er kun tilgængelig for de nævnte tjenestemænd, organer eller tjenester. For Den Europæiske Unions vedkommende sendes denne korrespondance via chefen for Rådets Sekretariat for Klassificerede Informationer (BIC) eller chefen for Europa-Kommissionens Sekretariat for Klassificerede Informationer, hvis disse informationer stiles til Europa-Kommissionen.

Artikel 5

Hver af parterne sikrer, at Den Russiske Føderation og Den Europæiske Union hver især har etableret et sikkerhedssystem og sikkerhedsforanstaltninger, der er baseret på de grundlæggende principper og minimumsstandarder for sikkerhed, der er fastlagt i deres respektive love og administrative bestemmelser, med henblik på at sikre, at der anvendes en tilsvarende grad af beskyttelse for klassificerede informationer, jf. denne aftale.

Artikel 6

1. For at sikre, at der anvendes en tilsvarende grad af beskyttelse for klassificerede informationer, der stilles til rådighed, udveksles eller udarbejdes mellem Den Russiske Føderation og Den Europæiske Union under samarbejdet mellem dem i henhold til deres respektive love og administrative bestemmelser, skal sikkerhedsklassifikationerne svare til følgende:

EU	DEN RUSSISKE FØDERATION
CONFIDENTIEL UE	CEKPETHO
SECRET UE	СОБЕЩЕНИЕ CEKPETHO

2. Den Russiske Føderations sikkerhedsmærkning «ДЛЯ СЛУЖЕБНОГО ПОЛЬЗОВАНИЯ» svarer til EU's sikkerhedsklassificering RESTREINT UE.

3. Begge parter samarbejdende enheder aftaler, hvilken tilsvarende sikkerhedsklassifikation, der skal tildeles klassificerede informationer, som produceres under samarbejdet mellem dem, og hvordan afklassificering eller nedklassificering af sådanne informationer skal foretages.

Artikel 7

1. Adgang til klassificerede informationer gives kun til personer, for hvem kendskab til de pågældende informationer er nødvendigt for udførelsen af deres tjenstlige pligter, og i overensstemmelse med de formål, der angives, når informationerne stilles til rådighed.

2. Alle personer, der tjenstligt har brug for, eller som via deres tjenstlige pligter og opgaver får adgang til klassificerede informationer på niveauet CONFIDENTIEL UE/CEKPETHO eller højere, som er stillet til rådighed, udvekslet eller udarbejdet mellem parterne under samarbejdet, skal behørigt sikkerhedsgodkendes, før de får adgang til sådanne informationer.

3. Hver af parterne sikrer, at sikkerhedsgodkendelsesprocedurerne følges i overensstemmelse med deres respektive love og administrative bestemmelser med henblik på at fastslå, om en persons forhold og egenskaber er af en sådan art, at han eller hun kan gives adgang til klassificerede informationer op til et specificeret niveau.

Artikel 8

De i artikel 10 omhandlede kompetente myndigheder kan udveksle de relevante bestemmelser for beskyttelse af klassificerede informationer og efter gensidig aftale besøge hinanden for at gennemføre gensidige konsultationer på grundlag af hvilke, der kan drages konklusioner med hensyn til effektiviteten af de foranstaltninger, der træffes i medfør af denne aftale, og de tekniske ordninger, der er omhandlet i artikel 10.

Artikel 9

Den modtagende part anbringer sin egen tilsvarende klassifikationsmærkning, jf. artikel 6, ud over den, som den videregivende part allerede har anbragt, på bærere af klassificerede informationer, der stilles til rådighed, udveksles eller udarbejdes mellem parterne under deres samarbejde, eller som resultat af oversættelse, kopiering eller duplikering.

Artikel 10

1. Med henblik på at gennemføre denne aftale og sikre, at de nødvendige betingelser for at beskytte og sikre klassificerede informationer er blevet fastsat af den modtagende part, fastsætter de myndigheder, der er omhandlet i stk. 2-4, følgende tekniske ordning:

- de underretter hinanden skriftligt om de tekniske foranstaltninger (inkl. praktiske foranstaltninger til håndtering, lagring, reproduktion, overførsel og tilintetgørelse af klassificerede informationer) til at beskytte og sikre klassificerede informationer, der stilles til rådighed, udveksles eller udarbejdes mellem parterne under samarbejdet mellem dem, og
- bekræfter skriftligt, at de tekniske foranstaltninger sikrer et gensidigt acceptabelt beskyttelsesniveau for klassificerede informationer, der stilles til rådighed, udveksles eller udarbejdes mellem parterne under samarbejdet mellem dem.

2. For Den Russiske Føderations vedkommende er det Den Russiske Føderations føderale sikkerhedstjeneste, der koordinerer aktiviteterne til gennemførelse af denne aftale og er ansvarlig for at stille oplysninger til rådighed om og bekræfte de tekniske foranstaltninger til beskyttelse og sikring af klassificerede informationer, der stilles til rådighed eller udveksles med Den Russiske Føderation i medfør af denne aftale.

3. For Rådets vedkommende er det Rådets Generalsekretariats Sikkerhedskontor, som med referat til og på vegne af Rådets generalsekretær, der handler på vegne af og med referat til Rådet, koordinerer aktiviteterne til gennemførelse af denne aftale og er ansvarlig for at videregive oplysninger om og bekræfte de tekniske foranstaltninger til beskyttelse og sikring af klassificerede informationer, der stilles til rådighed for eller udveksles med Rådet eller Generalsekretariatet for Rådet i medfør af denne aftale.

4. For Europa-Kommissionens vedkommende er det Europa-Kommissionens Sikkerhedsdirektorat, der handler med referat til det medlem af Kommissionen, der er ansvarlig for sikkerhedsspørgsmål, der koordinerer aktiviteterne til gennemførelse af denne aftale og er ansvarlig for at stille oplysninger til rådighed om og bekræfte de tekniske foranstaltninger til beskyttelse og sikring af klassificerede informationer, der stilles til rådighed for eller udveksles med Europa-Kommissionen i medfør af denne aftale.

Artikel 11

1. De i artikel 10 omhandlede parter respektive kompetente myndigheder underretter omgående den anden parts kompetente myndighed om eventuelle tilfælde, hvor der foreligger bevis for eller mistanke om uautoriseret videregivelse eller tab af klassificerede informationer fra den pågældende part, og foretager en efterforskning af og aflægger rapport om resultatet heraf til den anden part.

2. De i artikel 10 omhandlede parter kompetente myndigheder udarbejder i hvert enkelt tilfælde en procedure for fastsættelse i henhold til parternes respektive love og administrative bestemmelser af passende korrigerende handlinger eller foranstaltninger på baggrund af de følger eller den skade, der er forvoldt.

3. Hver part træffer alle fornødne foranstaltninger i overensstemmelse med gældende love og administrative bestemmelser i de tilfælde, hvor en enkeltperson er ansvarlig for lækage af klassificerede informationer. Foranstaltninger, der træffes i den sammenhæng, kan medføre et søgsmål, herunder eventuelt en straffesag, mod den pågældende person i overensstemmelse med gældende love og administrative bestemmelser.

Artikel 12

Hver part afholder omkostningerne ved foranstaltningerne til beskyttelse af klassificerede informationer i medfør af denne aftale.

Artikel 13

Denne aftale er ikke til hinder for, at parterne indgår andre aftaler om tilrådgivelsesstillelse eller udveksling af klassificerede informationer, der er omfattet af denne aftale, idet sådanne aftaler dog ikke må stride mod bestemmelserne i denne aftale.

Artikel 14

Uoverensstemmelser mellem parterne om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale afgøres ved forhandling mellem dem. Under sådanne forhandlinger opfylder parterne fortsat deres forpligtelser i overensstemmelse med denne aftale.

Artikel 15

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i måneden efter, at parterne har givet meddelelse om, at de har afsluttet de interne procedurer, der er nødvendige for dens ikrafttræden.

2. Hver af parterne kan anmode om konsultationer med henblik på eventuelle ændringer af denne aftale.

3. Ændringer af denne aftale kan kun foretages skriftligt og ved fælles overenskomst mellem parterne. Aftalen træder i kraft på de vilkår, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 16

Denne aftale kan opsiges af hver af parterne ved skriftlig meddelelse til den anden part. Opsigelsen træder i kraft seks måneder efter, at den anden part har modtaget opsigelsen. Uanset en sådan opsigelse finder forpligtelserne vedrørende beskyttelse af alle klassificerede informationer, der er stillet til rådighed eller

udvekslet i medfør af denne aftale efter bestemmelserne deri, fortsat anvendelse.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i Rostov-on-Don den første juni to tusind og ti, i to eksemplarer på russisk og på engelsk.

*For Den Russiske Føderations
regering*

For Den Europæiske Union

IV	<i>Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten</i>	
	2010/348/EF:	
★	Rådets afgørelse af 17. november 2009 om indgåelse af aftalen mellem Den Russiske Føderations regering og Den Europæiske Union om beskyttelse af klassificerede informationer	56
	Aftale mellem Den Russiske Føderations regering og Den Europæiske Union om beskyttelse af klassificerede informationer	57

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA